

1978 செப்டம்பர் 11]

(3) அறிவிப்புகள்

(அ) 1978-79-ஆம் ஆண்டின் கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1978-79 ஆம் ஆண்டின் கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது:—

In pursuance of Article 203, Clause (3) of the Constitution of India, I, Prabhudas Balubhai Patwari, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for further Grants for the year 1978-79.

(4) 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த முதல் துணை நிதி அறிக்கையின் மீது பொது விவாதம். முதலில் திரு. சொக்கலிங்கம்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் அவை முன்னவர் அவர்களால் கோண்டு வரப் பட்டிருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும் எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய, சாலைகள் பராமரிப்புக்காக 8.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியான திருப்போரூர் தொகுதியில் சாலைகள் பராமரிக்கப் படாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; இந்த நிதியிலிருந்து அந்தச் சாலை பராமரிப்புப் பணிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு அங்குள்ள நிலைமைகள் நன்றாகத் தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற கிராமங்கள்— குறிப்பாக தையூர் என்ற ஒரு பெரிய காலனி இருக்கிறது. அதில் 7 அரிசனக் காலனிகள் இருக்கின்றன. அங்கு மருத்துவம் பார்க்கக் கூட வசதி இல்லை. அதாவது மருத்துவ மனைக்கு செல்வதற்குக் கூட சாலை வசதி இல்லாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் படுமோசமான நிலையில் சாலைகள் இருக்கின்றன.

அதற்கடுத்ததாக காட்டாங்குளத்தூரிலே பொத்தேரி என்ற பெரிய கிராமம் இருக்கின்றது. அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய 5-க்கள் சாலைகள் வசதி எதுவும் இன்றி மிகவும் கடுமையாக கஷ்டப்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே நான் பேரவை முன்னவர் அவர்களை பேரவைத் தலைவரின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் என்று பாராமல் என்னுடைய தொகுதியாகிய அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு அவர்கள் பயன் அடையக்கூடிய வகையிலே, ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதியிலே பெரும்பாலான பங்குத் தொகையை திருப்போரூர் தொகுதிக்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நியாய விலைக் கடைகள் 16 ஆயிரம் திறப்போம் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். ஓர் ஆண்டுக் காலம் ஆகியும் இன்னும் திறந்தபாடிಲ್ಲ. சூறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி, சென்னையைச் சுற்றி இருக்கின்ற பகுதியாக இருப்பதன் காரணத்தால் கூடுவாஞ்சேரி மற்றும் மணக்காடு போன்ற இடங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் வசதியுடன் வாழ்வதற்காக அங்கே நியாய விலைக்கடைகளை இந்த அரசு திறக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நியாய விலைக் கடைகள், நியாயவிலைக் கடைகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓராண்டுக் காலம் ஆகியும் இன்னும் என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு கடை கூட திறந்தபாடிಲ್ಲ.

(திரு. துரை முத்துசாமி தலைமை.)

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே கடந்த 7-8-1978 அன்று நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி இங்கே நான் பேசுகின்றேன் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் ஒரு சம்பவம் நடந்ததை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 7-8-1978 அன்று அங்கே ஒரு தொகுதியைப் சுற்றிப்பார்க்க பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். 3-8-1978 அன்று நானும் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டேன். 7-ஆம் தேதி அவர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் மேற்கொண்ட அந்த சுற்றுப் பயண வைபவத்தை இன்றைய தினம் சொல்கிறேன். அது ஒரு ராஜபவனி வருவது போல் இருந்தது. அமைச்சர்கள் வந்தால் கூட அந்த நிலைமை இருக்காது. மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும், அமைச்சர்கள் வந்தால்கூட அந்த நிலைமை இருக்காது. அமைச்சர்களுக்குக்கூட அந்த அளவுக்கு வரவேற்பு இல்லை. அங்கே மக்களிடம் மனுக்களை வாங்க வந்த அவர் பவனி வந்திருக்கிறார். அப்படி பவனி வந்த அவர் தன்னுடைய கட்சிக்காரர் ஒருவருடைய வீட்டில் ஒரு ஆட்டை வெட்டி விருந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தாரே தவிர மக்களுக்கென்று வரவில்லை. இது தொகுதி மக்களுக்கு உள்ளபடியே ரொம்பவும் வேதனையாக இருந்தது. இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அரசினுடைய பணம் எந்த வகையில் பாழ்படுத்தப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான்.

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 11]

அதற்கடுத்தாற்போல் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாடு திட்டம். அந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாடு திட்டத்திற்கு நில வள வங்கியில் இருந்து கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த சிறு விவசாயிகளுக்குத் தமிழினத்தின் தலைவர் கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அந்தச் சிறு விவசாயிகள் கிணறு வெட்டு வதற்கு கடன் வழங்கப்பட்டது, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு கடன் வழங்கப்பட்டது. பம்ப் செட்டுகள் போடுவதற்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றுகூட இப் போது வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே இது ஏழைகளின் அரசா? அல்லது ஏழைகளை ஏமாற்றுகின்ற அரசா என்பதை நான் ரொம்ப வேதனையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சியில் ஏழைகளுக்கு கடன் கிடைக்க வழியில்லை. ஆனால் கடன் கொடுக்கிறார்கள், எதற்கு? தென்னை மரம் வளர்க்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். டிராக்டர்கள் வாங்கக் கொடுக்கிறார்கள். விசைக் கருவிகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கதிர் வெட்டும் இயந்திரம் வாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்குத் தரப்படுகின்ற உதவியா இது? கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. பம்ப் செட் வைப்பதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சாதாரண ஒரு ஏழை விவசாயி பயன் அடைகின்ற கடன்களை வழங்கவில்லை. இப்போதைய அரசு அவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்யவில்லை. என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த விவசாயிகள் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-20]

அடுத்தபடியாக, ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் செங்கீரை தாலுக்காவில் உள்ள ஆயங்குடி என்ற கிராமத்தில் வசித்துவந்த சுவாமிநாதன் சகோதரர் பழனி என்பவரை 22-4-1978 அன்று அவரையும் மற்றவர்களையும் கூட்டமாகக் கூடி பழனிமீது சாராயத்தை ஊற்றிவிட்டு அவரை அங்கே கொலை செய்திருக்கிறார்கள் 22-4-1978 அன்று அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கொலையில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் யார் யார் தெரியுமா? அதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குளைவாரி கிராமம் துரைக்கண்ணு மகன் முத்து, ராஜ கோபால ஐயர், நாராயணன், முருகன், பழனி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முத்துசாமி) :
கோர்ட்டில் வழக்கு இருப்பதால் அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : வழக்கு கோர்ட்டுக்குப் போக வில்லை. எப். ஐ. ஆர். கூட போடவில்லை.

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முத்துசாமி :) :
உறுப்பினர் அவர்கள் இதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்
கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, பயங்
கரமான குற்றச்சாட்டு ஒன்றை உறுப்பினர் அவர்கள் அவை முன்
வைக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டில் கொலை என்ற ஒரு
குற்றச்சாட்டும் வருகிறது. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது
நேற்று முன் தினம் இதேபோல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்,
ஆதாரமில்லாமல் இங்கே பேசுகிறீர்களா அல்லது ஆதாரத்தோடு
பேசுகிறீர்களா என்று கேட்டபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
அவர்கள் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்று இங்கே
பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுவதைச் சுட்டிக்காட்டி மாண்புமிகு
உறுப்பினர் அவர்கள் இதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறார்களா
என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : இதன் மீது மனுக்கள் கொடுக்கப்
பட்டும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதுவரை நடவடிக்கைகள்
எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் பேரவைத் தலைவர்
அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதுவரை
நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் கேட்டுக்கொள்வ
தெல்லாம். அவர்கள் இதை ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டாக வைக்
கிறார்கள். குற்றச்சாட்டாக வைக்கிறபோது இதை நம்பி இந்தக்
கருத்தை இந்த அவையில் வெளியிடுகிறார்கள் என்று பொருள்.
அது உண்மையானால் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள அவர்கள்
தயாரா ? தயார் என்று சொன்னால் விஷயம் முடிந்து விடும்.

திரு. க. அன்பழகன் : இதிலே சொல்லப்படுவது, ஒருவர்
கொலை செய்யப்பட்டு அது குறித்த புகார் காவல் துறையினருக்கும்
மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன் மீது
நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் அவர்கள்
சொன்னது. பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று
சொன்னால், வேண்டுமென்றே மறைக்கப்பட்டது அல்லது கைவிடப்
பட்டது என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயானால் பொறுப்பேற்றுக்
கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதற்கான அவசியம் ஏற்படு
கிறது. இந்தப் புகார் விசாரிக்கப்படவில்லை, அது விசாரிக்கப்பட
வேண்டும் என்று தான் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அப்படிச் சொல்வதில்
எனக்கொன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. நான் சொல்வது அப்படி
ஒரு குற்றச்சாட்டினை வைக்கிறபோது ஏதோ நடந்த ஒன்றைப்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

போலவும் அதற்குப் பரிகாரம் காணுவதற்கு இந்த அரசு தயங்குவதைப் போலவும் அப்படி ஒரு உணர்வு ஏற்படுவதாக அந்தப் பேச்சு அமைவதால் நான் அதைக் குறிப்பிட்டேனே தவிர மற்றபடி, இப்படி ஒன்று நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, இதில் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்ற அளவிற்கு உறுப்பினர் அவர்களது வாககங்கள் அமைந்திருக்குமே யானால், பேச்சு அமைந்திருக்குமேயானால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு இடமில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்க விங்கம் அவர்கள் சொல்வதற்கு வந்தது, குறிப்பிட்ட நான்கு பேர்கள் மீதும் போலீஸ் இலாகாவிடம் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது விசாரணைக்கு வரவேண்டும் என்றளவில் தான் குறிப்பிட்டதாக நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முத்துசாமி) :
பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டது.

திரு. க. அன்பழகன் : பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்கிற பிரச்சனைக்கும், எழுப்பிய பிரச்சனைக்கும் இடையே வேறுபாடு இருக்கிறது. அவர்களது குற்றச்சாட்டு, புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன்பேரில் சரியான புலன்விசாரணை நடைபெறவில்லை என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர அவர்கள் தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை, ஆகவே அதோடு இதை இணக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இன்னொரு விவகாரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். இங்கு கவர்னர் உரையில் ஜாதி, சமய, வேறுபாடற்ற சமதர்ம அரசு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். எத்தனையோ கலவரங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. முன்னால் பேசிய எங்கள் கழகத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், விழுப்புரம், பேரணம் பேட்டு, ராணிபேட்டை இந்த இடங்களில் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாக்கப்படுகின்ற நிலைமையும், ஜாதி கலவரங்களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முத்துசாமி) : இது கவர்னர் உரை மீது நடைபெறக் கூடிய விவாதம் அல்ல-துணை மானியக் கோரிக்கை மீதுள்ள விவாதம்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : இதிலும் எல்லா விஷயங்களையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன், நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையில், ஜாதி வேறுபாடு அற்ற அரசு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற அரசு ஆட்சி நடத்துகின்ற இந்த வேளையில் தான் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான கொலைகளும் குழப்பங்களும் நடைபெறுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் இந்த ஆட்சி போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக இவைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்த இன்னொன்றை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கொளத்தூர் கிராமத்தில் ரெவன்யூ வசூல் செய்கின்ற நேரத்தில் ஒரு கிராம அதிகாரி, அங்கேயிருக்கின்ற போஸ்ட் மேன் ஓல் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். இதைப்பற்றி நான் சம்பந்தப்பட்ட எஸ்.பி. அவர்களுக்குப் பல தடவையும் தகவல் கொடுத்திருக்கிறேன். வரி வசூல் செய்கின்ற கிராம அதிகாரியை தனிப்பட்டவர் அடித்துத் தாக்கியும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. போலீஸ் இலாகாவையே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இருந்தும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருந்தும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அவை முன்னவர் அவர்கள் இதைப் பற்றி விசாரித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சி. பழனிமுத்து :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டு கூடுதல் செலவுக்கான நிதி அறிக்கை மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சிவ்ஹ்ரை பேச விரும்புகிறேன். இந்த முதல் துணை மதிப்பீட்டு அறிக்கையில் சில புதிய பணி மதிப்பீட்டுகளுக்காக ஒதுக்கீடுகள் தரப்பட்டுள்ளன. மானியக் கோரிக்கையில் முக்கியமாக நிலவரி, மாவட்ட நிர்வாகம், மருத்துவம், சுகாதாரம் ஒபான்றவைகளுக்கு எல்லாம் துணை மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மதிப்பீடுகளை எல்லாம் பார்த்தால் நகரப் பகுதிகளுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர கிராமப் பகுதிகளுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் தரப்படவில்லை, மேலும் மலைவாழ் மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அரிசனங்கள், ஏழை எளியவர்கள் இவர்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக புதிய பணிகளுக்காக எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் இதில் இல்லை.

மேலும் பழங்குடி மக்கள் அரிஜனங்கள் இவர்கள் இறந்து போனால் இறந்துபோன உடன் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது, ஆனால் இதில் எந்த நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்படவில்லை. இதுவரை அந்த உதவியும் செய்யப்படாததாகத் தெரியவில்லை.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இதற்காக ஆணையிடப்பட்டு, தற்போது இந்த உதவி வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : அரிசன மாணவர் விடுதிகளில், மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருப்பதால், தாலுகா மட்டத்தில் விடுதிகள் அதிகமாக்கப்பட்டு அரிசன மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மேல் மட்ட உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்துகின்ற இந்த நேரத்தில் பி.யு.சி. வகுப்புகள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், மேல்மட்ட உயர்நிலைப்பள்ளியில் அதிகப்படியான அளவு மாணவர்கள் சேருவதற்குத் தகுந்தபடி அதிகப்படியாக மாணவர் விடுதியில், எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனப் பொறுத்தவரையில் 1975 மார்ச் முதல் நடைபெற்று வந்ததில் இதுவரை 77 லட்சத்து 22 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் - மோட்டார் பட்டறை ஏற்படுத்துவதைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் நகரப் பகுதிகளில்தான் ஏற்படுத்தப் போவதாக தெரிகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் எதுவும் ஒதுக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வருகிற ஸௌத் இந்திய கிளாஸ் பாக்டரி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதை விடைவில் திறக்கும் என்று வாக்குறுதி அளித்தும், அந்த வாக்குறுதியை இந்த அரசாங்கம் இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை. இதன் காரணமாக 500 குடும்பங்கள் பலவிதமான இன்னல்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் ஆளாகி பட்டினி கிடந்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த கிளாஸ் பாக்டரியைத் திறப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலமுறை வற்புறுத்தி கேட்டும் அந்த கிளாஸ் பேக்டரியைத் திறக்கிறோம், திறக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் இதுரை அது திறக்கப்படவில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

இன்றைய தினம் சேலம் மாவட்டத்திலே மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவ வேண்டும் என்பதற்காக, ரயில்வேயிலே செஸ் நிதி 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே இந்த மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு அரசு துணை நிற்க வேண்டுமென்றும், அங்கே மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

மேலும், சேலம் மாவட்டத்திலே கிழங்கு வகைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கே மரவள்ளிக் கிழங்கு, குச்சிக் கிழங்கு அதிகமாக விளைவதாலே அங்கே ஒரு குளுகோஸ் தொழிற்சாலையை நிறுவ வேண்டும். அவ்வாறு அங்கே அந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதால், அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிகமான வேலைவாய்ப்பும் நன்மைகளும் கிடைக்கும். எனவே, அங்கே ஒரு குளுகோஸ் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், அங்குள்ள பேரூராட்சிகளுக்கு 1-1-78 முதல் 31-6-78 வரை சினிமாக்காட்சி வரி, அதாவது தமாஷா வரி கொஞ்சமும் கிடைக்கவில்லை. அந்த வரி அங்குள்ள பேரூராட்சிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், பேரூராட்சிகள் மிகவும் பற்றாக்குறை, நிதி போதாமல் நடைமுறைச் செலவுகளுக்கே மிகவும் கஷ்டப்பட்டக்கூடிய நிலைமையில் உள்ளன. இந்த வரியானது 1-4-75 முதல் 30-6-75 காலாண்டு காலத்திற்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தத் தமாஷா வரி அவர்களுக்கு கிடைக்க, இந்த அரசு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் கொடுப்பதிலே, சீனியாரிடிபடி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சீனியாரிடி முறையைப் பின்பற்றுவது சாலச் சிறந்ததாகும். இதே முறையை இந்த வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக் கொடுக்கும் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ச்செஞ்சுகளிலும் பின்பற்ற வேண்டும். அப்படிப் பின்பற்றி சீனியாரிடி முறைப்படி வேலை கொடுத்தால், எந்த விதமான லஞ்ச லாவண்யமும் இல்லாமல் நேர்மையான முறையிலே வேலை கொடுப்பதற்கு முடியும். எனவே, சீனியாரிடி முறைப்படி வேலைவாய்ப்புகளைக் கொடுப்பதற்கு எம்பிளாய்மெண்டு எக்ச்செஞ்சுகளுக்கு உத்தரவிடுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

கடந்த ஏப்ரல் மாதத்தில், சேலம் மாவட்டத்தில் பெரும் பாலான இடங்களில் விவசாயிகள் போராட்டம் நடைபெற்றது. அப்போது நிறைய இடங்களில் இந்தச் சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டு போய்விட்டது. ஏப்ரல் 8, 9, 10 தேதிகளில் இந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது, 11 ஆம் தேதியன்று, ராசிபுரத்திலே உள்ள பல கிராமங்களுக்கு அதிகாரிகள் ஜீப்பிலே சென்று, அவர்களுடன் அங்குள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பாளரும் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று கிட்டத்தட்ட 30 வைக்கோல் போர்களுக்கு நெருப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்போது அந்தத் தீயை அணைப்பதற்காக, அங்குள்ளவர்கள் தீயணைப்பு நிலையங்களுக்கு தகவல் கொடுத்தனர். அதன் பேரில் தீயணைப்பு வண்டிகள் வந்தன. அவைகளை, அந்த அதிகாரிகளை, அங்குள்ள அமைப்பாளர் தடுத்து நிறுத்தி, தீயணைப்பு வண்டிகளைச் செல்ல வேண்டாம் என்ற அக்கிரமும், அநியாயமும் அந்தப் பகுதியிலே

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1978 செப்டம்பர் 11]

நடந்தது. இதற்கெல்லாம் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்குள்ள அமைப்பாளர் பொறுப்பு. அவர்தான் அந்த வண்டிகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு, எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று இத்தகைய கொடுமைகளை அங்குள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குச் செய்தார். இதற்குக் காரணம், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள் ஒன்றும் இல்லாதவர்கள். அதேபோல், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலே வேலை செய்கின்றவர்கள், மின்சார இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற எஞ்ஜினீயர்கள், கிராமக் கர்ணங்கள் இந்த இழி நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குக் கெல்லாம், போலீஸ் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களைக் கேட்டால், எங்களுக்கு எவ்விதமான உத்தரவும் வரவில்லை, ஆகவே நாங்கள் வாய்மூடி மவுனிகளாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு எவ்விதமான அதிகாரமும் இல்லை, பெயரெளவிற்குத் தான் போலீஸ் என்றிருக்கிறோம், அந்த வகையில் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

அதேபோன்று, விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுக் கடனிலே கூட்டு வட்டியை உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்பதை நிறுத்தி, அப்படிப்பட்ட வட்டியைப் போடாமல் கடனை மட்டும் வரிவசூல் செய்யவேண்டும். மேலும், இந்த ஊராட்சியிலே வேலை செய்கின்ற நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் இறந்தால், அவர்களுக்கு குடும்பநல திட்டத்தின் கீழ் 10,000 ரூபாய் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அரசு இதுபோன்று 10,000 ரூபாய் கொடுக்கும்போது அங்கு வேலை செய்கின்ற இந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வயது வரம்பைக் குறிப்பிடவில்லை.

என்னுடைய பேரூராட்சியில்கூட ஒருவர் இறந்துவிட்டார். அவருடைய வீட்டாருக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் 58 வயதுக்கு மேல் இறந்துவிட்டால் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கில்லை என்று லோகல் பன்ட் ஆடிட்டர் கூறுகிறார்கள். கர்ணத்திற்கும் குடும்ப நலத் திட்டத்தின்கீழ் இந்த உதவியைப் பெற வயதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். என்னுடைய ஊரில் இறந்துவிட்ட ஒரு கர்ணத்தைப் பொறுத்த வரை வயது வரம்பு தாண்டிவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த வயது வரம்பை மாற்றி நிர்ணயித்தால் இவர்களைப் போன்றவர்கள் இந்தத் தொகையைப் பெற வசதியாக இருக்கும்.

என்னுடைய தொகுதியில் பெத்தநாயக்கன்பாளையத்தில் உள்ள மருத்துவமனை அரசு மருத்துவமனையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியும், அதற்குப் புதுக் கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்று மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி சிபாரிசு செய்தும் இதுவரை மருத்துவ மனைக் கட்டிடம் கட்ட எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

என்னுடைய பகுதியில் யானைக்கால் வியாதி அதிகமாக இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். என்டமாலஜிஸ்டு என்னுடைய பகுதியில் ஆய்வு செய்தார்கள். அந்த இடத்தில் யானைக்கால் வியாதி வருவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வியாதியைப் போக்கும் வகையில் அரசு அதற்கான மருந்துகளை மானியமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் தொகுதியில் மலைவாசிகள் வாழ்கிறார்கள். நான்கு பக்கமும் மலைகளாக உள்ள பைத்தூர் பகுதியை வன இலாகாவினர் எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு பகுதியையாவது அந்த மலைவாழ் மக்களுக்காக விட்டு வைத்தால் ஆடுமாடுகளை மேயவிட வசதியாக இருக்கும். பெருமாள் கோயில் மலைப்பகுதியை விட்டு வைத்தால் ஏழை ஆதிவாசிகளுக்கும், பாமர மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். வன இலாகாவினர் இந்தப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டு காடுகளை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருக்கின்ற காடுகளையே வன இலாகா அதிகாரிகள் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் புதிதாக இதுபோன்ற காடுகளை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லி ஏழை எளியவர்களிடமும், ஆதிவாசிகளிடமும் முறையில்லாமல் நடந்து கொள்கிறார்கள்.

ஆத்தூரில் இருந்து மற்ற ஊர்களுக்குச் செல்ல பஸ்போக்கு வரத்து மிகவும் இன்றியமையாதது. என்னுடைய பெத்தநாயக்கன்பாளையம் பகுதியிலிருந்து 17 கிராமங்களுக்குச் செல்ல சாலை போக்குவரத்து இல்லை. சாலைப் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தித்தர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் மேல் மட்ட உயர்நிலைப் பள்ளி அமைக்க எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு எக்சிக்யூட்டிவ் எஞ்சினியர் பார்வையிட்டும் கூட கட்டிடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. புதிதாக கட்டிடம் கட்ட இந்த அரசு சலீனி மானியத்தின் கீழ் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்கள், ஆதிவாசிகள் வாழும் ஆத்தூர் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூலிப்பதற்காக தண்டோரா போட்டு, டாம் டாம் போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கியாக வேண்டும். நீண்ட காலத் தவணை முறையில் கடனை வசூலிக்க நோட்டீஸ் கொடுத்து வசூல் செய்ய வேண்டுமே தவிர டாம் டாம் போட்டு வசூலிக்கக் கூடாது. தற்போது கடனை வசூலிப்பதற்காக அவர்களுடைய உழவு மாடுகளை, பம்ப் செட் மோட்டார்கள் எல்லாம் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இதுபோன்று ஜப்தி செய்வதை எல்லாம் நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

188 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மானியக் கோரிக்கைகள்
மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1978 செப்டம்பர் 11]

இந்த மாதம் 1-9-78ல் ஆத்தூர் தாலுக்காவில் இருக்கிற ஸ்டேட் பாங்கில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், மற்ற அமைப்புகளின் செக்குகளை 'டிஸ் ஆனர்' செய்துவிட்டார்கள். சென்னையிலிருந்து வரக் கூடிய தபால் வந்து சேரவில்லையாதலால் தாலுக்காவில் எந்த ஒரு அமைப்பிலும் சம்பளம் அன்று பட்டுவாடா செய்யப் படவில்லை. இது போன்ற நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாதவாறு அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகின்றேன்.

[முற்பகல் 10-40]

* திரு. என். பழனிவேல் : பேரவை தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இடைக்கால மானியக் கோரிக்கையின்மீது கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் தலைவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், நானும் சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்கு வந்திருக்கிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசிலே புயல் வெள்ள நிவாரண வேலைகளுக்காக 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட வீடுகள் சரியான அளவிற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படாமல், ஏதோ சம்பிரதாயமாகக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தாலே ஒரு வருடம் ஆவதற்குள்ளாகவே அந்த வீடுகளை மழையும், காற்றும் பிய்த்துக் கொண்டு போய்விடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு பக்காவாக நிரந்தரமான முறையிலே வீடுகளை கட்டிக்கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு குடும்பநலத் திட்டம் என்ற பெயரால் அவர்கள் காலமாகிவிட்டால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை வாங்குவதற்குள்ளாக அவர்கள் படுகிற துன்பங்களும் செய்யக்கூடிய செலவுகளும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு நகரசுத்தித் தொழிலாளருடைய மனைவி இறந்து விட்டால், அவருடைய கணவன் 3½ ஆண்டுகாலமாக காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை வந்தது. ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் பக்கத்திலே செலவு செய்திருக்கிறார். அரிசன மக்கள் சாதாரணமான இந்த உதவிகளைக்கூட பெறுவதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதற்குவுடனே, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும், அது மட்டுமல்ல, ஓய்வு ஊதியம் 1985 ஆம் ஆண்டுதான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் ஓய்வுபெற்றவுடனே அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்றைய தினம் என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. சட்டமன்றத்திலே நான் அதைப்பற்றி ஒரு தீர்மானம் கொடுத்ததற்கு அது விசாரணையில் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டுவிட்டது. பழனியிலே இப்ராகிம் என்ற நபரை போலீஸாபு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. என். பழனிவேல்]

அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள், ஆனால் இங்கே பேசியவர்கள் ஏதோ ஜாதிக்காரணமாக நடந்தது போல் பேசினார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அது ஜாதிக் கலவரமல்ல, ஏற்கனவே கடந்த காலத்திலே போலீஸ் நிர்வாகம் ஏழை எளிய மக்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே அடித்துக் கொன்ற வழக்கத்தின் காரணமாக வந்திருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை. அது போன்றதான் இப்போதும் அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இப்போது அதைப்பற்றி இலாகா விசாரணை நடக்கிறது. அப்படி இருக்கக் கூடாது. பெரிய போலீஸ் அதிகாரி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை அது, ஆகவே ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியை கொண்டே விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எங்கு பார்த்தாலும் கொடுமைப் படுத்தப்படுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த அரசு தான் என்று சொல்லவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்திலே உயர்வதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கடந்த கால அரசுகள் எடுக்காமல் அதைச் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகத் தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் சமூகத்திலே எந்தவிதமான அந்தஸ்தும் இல்லாத சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களை மற்றவர்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள், இழிவுபடுத்துகிறார்கள், அவர்களை சமூகத்திலே உயர்த்துவதற்கு பொருளாதார ரீதியிலே அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏதோ சில காரியங்கள் அல்லது சடங்குகள் என்ற முறையிலே சில வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பது சில வீட்டுமனைகளைக் கொடுப்பது என்பது எல்லாம் வெறும் கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கும். அவர்கள் வாழ்க்கையிலே உடனடியாக முன்னேறக்கூடிய வகையிலே அது உதவியாக இருக்காது. எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, மருத்துவமனைகளை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது? சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் ஒரு மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம் என்று கியூவிலே நின்று சில மாத்திரைகளையும், மருந்துகளையும் வாங்கிக்கொண்டு வரும் நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் வியாதியாவது தீர்ந்து விடுகிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயமாகக் கிடையாது என்று சொல்ல முடியும். பல ஆஸ்பத்திரிகளில் தேவையான மருந்துகள் கிடையாது. வியாதி யஸ்தர்களைச் சரிவரக் கவனிப்பதும் கிடையாது. வசதி படைத் தவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் போனால் என்ன செய்வது என்றே தெரியாமல் அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள், அவர்களுடைய நடையிலேயே அந்த நோய் தீர்ந்து நன்றாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அரசு மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்குத் தேவையான மருந்துக்களை

[திரு. என். பழனிவேல்] [1978 செப்டம்பர் 11]

வாங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். மேலும் குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு மருத்துவமனைகளில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலையற்ற ஆசிரியர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் நாற்றுக்கணக்கான பேர் படித்து விட்டு 3 வருடம், 4 வருடம், 5 வருடம் என்று வேலையில்லாமல் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அவர்கள் எம். எல். ஏக்களை, அல்லது எம். எல். ஏ க்குத் தெரிந்தவர்களை அனுசி வேலைக்குச் சிபார்சு செய்யச் சொல்பவர்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது? எனவே, அவர்களுக்கு வேலை போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன், எங்கள் ஊரிலே ஒரு பெண்மணி இருக்கிறார், அவர் ஆசிரியர் வேலைக்குப் படித்துவிட்டு மூன்றரை ஆண்டுகாலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கல்யாணமாகி இரண்டு குழந்தைகளும் பெற்றுவிட்டார்கள். ஆனால் எந்தவொரு பள்ளியிலும் லீவ் வேகன்சியில்கூட வேலைபார்க்கவில்லை என்று கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஊரில் மட்டுமல்ல, எல்லா ஊர்களிலும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே படித்துவிட்டு மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் என்று வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களை, அவர்கள் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்கூட கூறாமல், நேரடியாகவே அழைத்து வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கும். எனவே, அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல் 30,000 பேர்களுக்கு வேலை, 40,000 பேர்களுக்கு வேலை என்று நான் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுவதால் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை, அவர்களுக்கு உறுப்படியான நல்ல வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய போராட்டம் நீண்ட நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு உடனடியாக அரசு அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, அவர்கள் என்ன கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்களோ அதை ஏற்று சீக்கிரம் முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, இன்றைக்கு நகரசபைகளிலே, எங்கு பார்த்தாலும் பஸ் நிலையங்களிலே கக்கூஸ்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கக்கூஸ்களில் சென்று மலஜலம் கழிக்க வேண்டுமென்று 10 பைசா கட்டணம் என்று வசூலிக்கிறார்கள். இது எதற்காக வசூலிக்கப்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. என். பழனிவேல்]

படுகிறது என்று ஒன்றுமே விளங்க வில்லை. அல்லது அதற்கு ரசிது கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை, வாளிவைத்திருப்பார்கள், அதில் பத்து பைசாவைப் போட வேண்டும். போடாவிட்டால் விட மாட்டார்கள். உடனடியாக நாடு முழுவதும் இப்படி பத்து காச வசூலிப்பதைத் தயவு செய்து இந்த அரசு நிறுத்திவிட வேண்டும். அதற்குக் கணக்கு வழக்கு இல்லை. யார் வசூல் செய்கிறார்கள், யார் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று பலர் என்னிடத்தில் கேட்டார்கள். அதை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பாக வயதான தாய்மார்கள் எம். எல். ஏ. விடத்தில் சென்றால் எப்படியாவது இருபது ரூபாய் கிடைக்கும் என்று வருகிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே தகுதி உடையவர்கள்தான், தகுதி இல்லாதவர்கள் அல்ல. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் எட்டுப் பேர், பத்துப்பேர் என்னிடத்திலே வந்து கையெழுத்து வாங்கிச் செல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஓராண்டு ஆகியும் நான் கையெழுத்து இட்டவர்கள் யாருக்கும் பணம் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இதுபற்றித் தாசில்தாரிடத்தில் கேட்டால் தாலுக்காவிற்கு 300 பேர்கள் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி யாராவது இறந்தால்தான் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். யாரைப் போய்க் கொண்டு பணத்தை வாங்கித் தருவது? ஆகவே, எந்தப் பகுதியிலும் முதியோர் பென்ஷனுக்கு உண்மையிலேயே தகுதி உடையவர்கள் யார் யார் விண்ணப்பிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் கணதுடைப்பிற்காக நாங்களும் கொடுக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் ஏமாற்றியதைப்போல் இந்த அரசும் செய்யாமல் தகுதியுள்ள வயது முதிர்ந்த பெரியவர்களுக்கு அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லா வட்டங்களிலும் அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலத்தான் விதவைகள் எந்த பாரத்தில் விண்ணப்பிப்பது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். வயதானவர்களாகவும், விதவைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி எழுதிப் போட்டாலும் அவர்களுக்கு பணம் வரவில்லை. என்னிடத்தில் ஒரு தாய் சொன்னார், நான் முதியோர் பென்ஷனுக்கும் போட்டேன், விதவை பென்ஷனுக்கும் போட்டேன். இரண்டுமே கிடைக்கவில்லை, ஏதாவது சொல்லக் கூடாதா என்று. இது உண்மையிலேயே பரிதாபமாக இருக்கிறது. இதிலெல்லாம் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அதைப்போல அதிகாரிகளுக்கு எம்.எல்.ஏக்கள், குறிப்பாக நான் ஏதாவது பிரச்சனை என்று தபால் எழுதினால் அந்தத் தபாலுக்குப் பதிலே வருவது கிடையாது. திரும்பவும் 10, 20

[திரு. என். பழனிவேல்] [1978 செப்டம்பர் 11]

நாள் அல்லது ஒரு மாதம் கழித்து நானே போய், ஐயா, நான் எழுதிய தபால் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால் பார்த்துச் சொல்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு என்ன மதிப்பு, மரியாதையை இலாக்கா அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒரு பிரச்சனை சம்பந்தமாக கடிதம் எழுதினால் குறைந்தபட்சம் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக இன்ன நிலைமையிலிருக்கிறது என்ற பதில் வந்தாக வேண்டும், அந்த முறையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அதேபோல், பழனி தேவஸ்தானத்திலே 500-க்கு மேற்பட்ட வர்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதில், அரிசனங்கள் எந்த வேலையிலும் அமர்த்தப்படுவது கிடையாது. குறிப்பாக, தோட்டி வேலைதான் அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற வேலைகள் அந்தச் சமூகத்திற்கு, பழனி தேவஸ்தானத்தில் கொடுப்பதில்லை: கேட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை? வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, உரிய விகிதத்தின்படி அவர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு நமது மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், பள்ளி மாணவர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் உதவித் தொகைக்குப் பதிலாக கடந்த 2 ஆண்டுக் காலமாக புத்தகங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்கள் இன்று பல இடங்களிலே போய்ச் சேரவில்லை. ஆகவே, அதை நிறுத்திவிட்டு முன்பு கொடுத்தமாதிரி, எதோ பத்து ரூபாயோ, இருபது ரூபாயோ, முப்பது ரூபாயோ கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதற்கு முன்னாலே 1/2 பரீட்சை முடிந்து விடுகிறது. வசதியுள்ளவர்கள் புத்தகங்கள் வாங்கிப் புடிக்கிறார்கள். ஏழைக் குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதிலே ஊழல் நடக்காது. ஆகவே, புத்தகம் கொடுப்பது என்பதை விட்டுவிட்டு—எதற்கு அரசாங்கத்திற்குச் சிரமம்—உதவித் தொகையே கொடுக்கலாம். இலாகாவிலே கேட்டால், புத்தகம் அச்சடிக்கக்கூடிய மெஷின் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டது என்று கூட ஒரு அதிகாரி சொன்னார். ஆகவே, புத்தகம் வழங்குவதை நிறுத்திவிட்டு, பணமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாசுதேவநல்லூரிலே சர்க்கரை ஆலை வைக்க நீண்ட நாள் கோரிக்கை இருந்து வருவதாக அருமை நண்பர் கிருஷ்ணன் கூறினார்கள். அதற்காக ரூ. 3 இலட்சம் சர்க்கரை வாரியம் வசூல் செய்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. பணம் வசூல் செய்யப்பட்டிருப்பது

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. என். பழனிவேல்]

கூடப் பிரச்சனை அல்ல. 1980-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசு கூட ரூ. 2 கோடி மானியம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே, காலதாமதமின்றி அதனை நிறைவேற்ற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த மாற்றுத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் செலவுக்கான துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை 3-ல் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதிக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளி—பூச்சி மருந்து அடித்தால் அந்தப் பூச்சி மருந்து அடிக்கும்போது அவன் மரணமடைந்தால் அவனுடைய குடும்பத்திற்கு இந்த அரசு உதவித் தொகை வழங்குகிறது. அதேபோல் மின்சார மோட்டாரை இயக்கும்போது, ஒருவன் ஆக்சிடென்ட் ஆகி இறந்துவிட்டால், அவனுடைய குடும்பத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட உதவித் தொகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் எனது கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மானியக் கோரிக்கை 9-லே மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் கோரிக்கை என வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையும் இதிலே வருகிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் பாஸ்கள் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது நின்றுவிட்டிருக்கிறது. நீங்கள் ரூபாய் கணக்கில் அல்லது கிலோ மீட்டர் கணக்கில் இதை எந்தக் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டாலும் உடனடியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாஸ்கள் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல இடங்களுக்குப் போக வேண்டியவர்கள். எனக்குப் பரவாயில்லை, இதோ இருக்கிற அரசு கோணம்தான். ஆனால் தொலை தூரத்தில் இருந்து வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உடனடியாக பாஸ்கள் வழங்க முடிவு செய்யவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

17-வது மானியக் கோரிக்கையிலே கல்விக்காக மானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால் போன வருடம் பெய்த மழையில் ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் கலனாகிப் போய்விட்டன. அவைகள் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. அவைகள் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அரசு என்ன காரணத்தாலோ அதை ஏற்றுக்

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1978 செப்டம்பர் 11]

கொள்ளவில்லை. தலைமைச் செயலகத்திலே உள்ள செயலாளருக்கு ரிப்போர் செய்யக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களை ரிப்போர் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும். மற்ற கட்டடங்களை ரிப்போர் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் பள்ளிக் கட்டடங்களை ரிப்போர் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சென்ற புயலில் ஏற்பட்ட சேதத்தில் அதிகமான இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கலனாகி விட்டன. கூரைகள் எல்லாம் போய்விட்டன. என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள சோளிங்கபுரம் போன்ற இடங்களில் 5, 6 பள்ளிக்கூடங்கள் சேதமடைந்திருக்கின்றன. கல்வி இலாக்கா டைரக் டருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் வந்திருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், இப்போது போதுமான பணம் இல்லை, அடுத்த வருடம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று. சமீபத்திலே கூட கருரிலே ஒரு பள்ளிக்கூடம் இடிந்து 3 மாணவிகள் மாண்டு போனார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். எந்த வேலை எப்படி இருந்தாலும் பள்ளிக் கட்டடங்களை ரிப்போர் செய்வதை உடனடியாக இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து டிமாண்டு 30-லே, சமூக நலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 12 லட்சம் ரூபாய் என்றிருக்கிறது. இது நல்ல ஏற்பாடு. வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். அப்போது இருந்த காலத்தில் பென்சன் தொகையை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அதே தொகையை இப்போதும் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்காது. அப்போது இருந்த வாழ்க்கைச் செலவுகள் வேறு, இப்போதுள்ள வாழ்க்கைச் செலவுகள் வேறு. இப்போது அவைகள் அதிகமாகிப் போய்க் கொண்டே இருக்கின்றன. 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதே பெரிய தொகை. ஆனால் இந்த உதவித் தொகையைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி 20, 30 ரூபாயில் இருந்து உயர்த்தி இன்னும் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, மோட்டார் வாகனப் போக்கு வரத்துக்கு இன்றைக்கு நிதி வழக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மோட்டார் போக்குவரத்து நிலைமையிலே பார்க்கப்போனால் இன்றைக்கு டிராக்டர்களுக்காக நாம் ஆர். டி. ஓ. ஆபிசுக்குப் போனால் அதிகமான கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். 200, 250 ரூபாய் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற டிராக்டர்களுக்கு வசூலிக்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளலாம். நாம் பட்டுண்ட் அதிகமாகப் போடுகிறோம். இதிலே இருந்து வருகின்ற வருமானம் அதிகமாக இருக்காது. எனவே இந்த டிராக்டர் வாடகைக்கு விடுகின்ற விஷயத்தில் கொஞ்சம் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒழுக்கக் கண்காணிப்புக்கு 2 லட்சத்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதில் அம்பாசிபுரம் காரர்கள் வாங்கு ரூதற்கு என்று அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்போது நம்முடைய அரசாங்கத்தில் எவ்வளவோ காரர்கள் இருக்கின்றன. இன்னும்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு.எஸ். ஜே. இராமசாமி]

கார்கள் அவசியம்தானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனையோ டிப்பார்ட்மென்டில் கார்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அப்படி வீணாகக் கிடக்கின்ற கர்களை எத்தனை என்று கணக் கெடுத்து, எந்த டிப்பார்ட்மென்டில் கூடுதலாக இருக்கிறதோ அந்த டிப்பார்ட்மென்டில் இருந்து அதை எடுத்து இன்னொரு டிப்பார்ட்மென்டிற்குக் கொடுக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

சாலைப் போக்குவரத்துக்கு இன்று அரசாங்கம் மிக நல்ல முறையிலே சுமார் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது, இது வர வேறாகத் தகுந்த ஒன்றாகும். காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து திருப்பதிக்குச் செல்லும் பாதை ஒரு முக்கியமான பாதை ஆகும். பக்தர்கள் போனாலும் சரி, ஆந்திராவில் இருந்து இந்தப் பக்கம் வருபவர்களாலும் சரி, வடநாட்டில் இருந்து இந்தப் பக்கம் வருபவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வடக்கில் இருந்து தெற்கே வரவேண்டியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அந்தப் பாதை வழியாகத்தான் வர வேண்டும். அந்தப் பாதை மிகவும் சீர்கெட்டு, மோசமான பாதையாக இருக்கிறது. அது போன மழையில் அப்படி ஆனது. இன்னும் கூட அந்தப் பாதை சீர்செய்யப்படாமல், குழியும் பள்ளமுமாக மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கிறது. மேலும் பக்கத்திலே ரயில்வே லைன் போகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அந்தப் பாதை சீர்கெடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். -ஆகவே, அந்தப் பாதையைச் சீர்செய்ய கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கம் செய்து, அதை நல்லமுறையில் சரிசெய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

கிராமங்களில் உள்ள சாலைகளை நாம் கட்டாயம் மேற்கொள்ள வேண்டும். சில ஊர்களுக்குப் பஸ் போக பாதை இல்லை. பஸ்ஸை காணாத கிராமங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, கிராமப் பாதைகளை சீர்படுத்தி எந்தெந்த ஊர்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமோ அந்தந்த ஊர்களுக்கு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து பாதை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய சோளிங்கர் தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்கு பாதை சரியாக அமைக்கப்படவில்லை. எந்தக் காலத்திலேயோ அமைக்கப்பட்ட வண்டிப் பாதைகள்தான் இன்னமும் இருக்கின்றன. இன்னமும் கூட அவைகள் சரியான பாதைகளாக அமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதனை செப்பனிடவும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற சாலைகளைச் செப்பனிடவும் கூடுதலாக நிதி உதவி வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கி இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், காஞ்சிபுரத்திலே பாதாள சாக்கடை திட்டம் போடுவதற்காக குழி தோண்டப்பட்டு, அதை மூடியுள்ளது. மேடும் பள்ளமுமாக, குண்டும் குழியுமாக இருக்

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1978 செப்டம்பர் 11]

கிறது. பாதாளச் சாக்கடை திட்டம் காஞ்சீபுரத்தில் கொண்டு வந்தது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த அந்த புனித ஊரிலே பாதாள சாக்கடை திட்டம் அமல் செய்ய கொண்டு வந்தது வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனாலும் பாதாள சாக்கடை பைப்புகள் அமைக்க வேண்டி குழி தோண்டப்பட்டவைகள் சரிவர மூடப்படாமல் அதுகுண்டும் குழியுமாக இருந்து, புழுதியும் சகதியுமாக அந்தப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. காஞ்சீபுரம் நகராட்சியின் எலகைக்குட்பட்ட பகுதியில் உள்ள சாலைகளையும் உடனடியாக அரசாங்கம் புழுதுபார்த்து, அதைச் சரியான முறையில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சீபுரம் நகராட்சி எலகையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு இடம் நெசவாளர் அதிகம் வசிக்கும் இடம், பிள்ளையார் பானையம் ஆகும். அங்கேயிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள், வீடுகளுக்குத் தனியாக குடிநீர் குழாய் அமைத்துக் கொள்ள வசதி இல்லாதவர்கள். அந்தப் பகுதியில் பொதுக் குழாய் இல்லை. காஞ்சீபுரத்தில் வீட்டிற்கு வீடு குழாய் இணைப்பு கொடுத்துள்ளதால் பொதுக் குழாய் எடுத்து விட்டார்கள். இந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு அந்த வசதி இல்லாததால் அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் மக்களுக்குப் பொதுக் குழாய் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற முதல் துணை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்னதாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட 5-வது பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையில் இருக்கின்ற சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாம் வரிப் பணத்தைச் செலவு செய்திறபோது மிகுந்த அளவிற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் கவனம் செலுத்தப்படாத காரணத்தால் என்னென்ன கழங்கினங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைப் பொதுக்கணக்குக் குழு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அவற்றைப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே நாம் வேதனைப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

குறிப்பாக, பல்வேறு வகைகளில் வசூல் செய்யவேண்டிய பல கோடி ரூபாய் இன்னும் வசூல் செய்யப்படவில்லை. அதாவது சேல்ஸ் டாக்ஸிலே 1974-ம் ஆண்டு முடிய 6 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யாமல் பாக்கி நின்று இருக்கிறது. அதிலே 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே அடைக்க வேண்டிய நபர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் யார் என்றுகூட அரசாங்கத்தில் இப்போது கணக்கு இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்றால் அந்த அளவிற்கு முறைகேடுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் 197
மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

எக்சைஸ் டியூடி சம்பந்தமாக 1974 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில் ரூ. 5.84 கோடி வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இதில் இருக்கிற விசித்திரம் என்னவென்றால் அன்றைய தினம் கள்ளுக்கடைகளை ஏலம் விட்டபோது, தொகை கட்டுவதற்கு சிரமம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக பல குத்தகைதாரர்களுக்கு சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் யார், யார் அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றார்கள்? எவ்வளவு சலுகை கொடுத்தால் அரசுக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டது என்ற ரெக்கார்டுகள் கூட அரசாங்கத்தில் இப்போது இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இது நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க தல்ல; இனிமேலாவது இம்மாதிரியான குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் பார்சுதுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் 'சால்வன்சி சர்டிபிகேட்' கொடுக்க வேண்டாமா? பலரிடமிருந்து சால்வன்சி சர்டிபிகேட் வாங்கப்படவில்லை. சலுகைகள் எல்லாம் கொடுத்தும் கூட, இன்னும் பாக்கி இருக்கும் தொகை பலரிடமிருந்து வசூல் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, 'வெகிகிள்ஸ் டாக்சேஷன் டிப்பார்ட்மென்டை' பார்க்கும் போது, ஒரு தனியார் கம்பெனியிலிருந்து 60.16 லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்ய இப்போது இருக்கிற சட்டம் இடம் தரவில்லை என்றிருக்கிறது. இந்தவகையில் பொதுமக்களின் பணம் எந்த அளவுக்குப் பாழாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, 'சேல்ஸ் டாக்ஸ் சர்சார்ஜ்' வகையில் 1971-72 ஆம் ஆண்டில் கணக்கை கூட்டியதில் 36,492 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 3,983 ரூபாய் என்று கூட்டியதின் காரணமாக 31,509 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைக் கூறும் போது இது ஒரு ஐட்டமாக இருந்தாலும் கூட இதுபோன்று எத்தனையோ அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆக இதைப் போன்ற குற்றம் செய்திருக்கிற அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், இங்கே முதல் நாள் துண்டுத்தாள் வீசிய வருக்கு ஒரு நாள் காவல் தண்டனை, அடுத்த நாள் துண்டுத்தாள் வீசியவர்களுக்கு 3 நாள் காவல் தண்டனை கொடுத்திருக்கிறோமே, அப்படி விபரலாக நடத்தினால் பிற்காலத்தில் பெரிய ஒழுங்கினங்கள் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் இத்தகைய தவறு செய்த அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 செப்டம்பர் 11]

1973 ஆம் ஆண்டு விளம்பரத்திற்காக ஒருவருக்கு விளம்பரம் கொடுத்ததில் 15,374 ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. அவரிடமிருந்து வசூல் செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் 'whereabouts are not known' என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர் யார் என்று தெரியாமல், அவருக்கு இந்தப் பணத்தைத் திருப்பச் செலுத்த திராணி இருக்கிறதா, சக்தி இருக்கிறதா என்று பார்சு காமல் இம்மாதிரி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதில் அரசுக்கு இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர் காலத்தில் இத்தகைய தவறுகள் நேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்று. 1973 ஆம் ஆண்டு 'ரயத்வாரி ஆக்ட் 31/73'-ஐ நிறைவேற்றினோம். அதற்குக் காரணம் இனம் நிலங்களை அரசு பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; சரியாக வரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பெரும்பகுதி நிலங்கள் இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் வராமல், இப்போதும் வரி வசூல் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது என்று பொதுக் கணக்குக் குழு அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டத்தால் மேலும் வரி வசூல் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது என்று 1973-ஆம் ஆண்டில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, உரிய முறையில் வரி வசூல் செய்வதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மேலும் இதில் காலம் கடத்தாமல் உடனடியாக உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த துணை மானியக் கோரிக்கைகளை இங்கே கொண்டு வரும்போது இந்த அரசு மூன்றாவது 'பே கமிஷன்' அறிக்கையை பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது இந்த அறிக்கையினால் அரசுக்கு இவ்வளவு பணம் தேவைப்படும் என்று கேட்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணியிருந்தோம். லட்சக் கணக்கான அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் பே கமிஷன் அறிக்கை வரும் வரும், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை அரசு கவனம் செலுத்தாமல் காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருப்பது நிச்சயமாக விரும்பத்தக்கதல்ல; உடனடியாக மூன்றாவது பே கமிஷன் அறிக்கையை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. இப்போது ஆயிரக்கணக்கான அரசு ஊழியர்கள் ஏற்கெனவே பல்லாண்டுக் காலமாக அரசுப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்-வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலை என்று தெரியவில்லை. குறிப்பாக சிவில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்டில், தற்போதைய உணவுக் கட்டுப்பாடு கொள்கை தளர்த்தப்பட்டதால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் அரசுப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டு, பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்த

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஊழியர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் இன்றைக்கு வேலை யிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க உடனடியாக அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். இதுவரை செய்யாதது வருந்தத்தக்கது என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

தற்காலிக இளநிலை உதவியாளர்கள் 9971 பேர் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் நியமனம் செய்யப்பட்டு பத்தாண்டுக் காலம் வரையிலும் தற்காலிகமாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வான்ட் ஆஃப் வேக்கன்சி என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் திரும்ப அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக் கெல்லாம் மீண்டும் வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அரசு ஆர்ஜிதம் செய்த நிலங்களுக்கு காம்ப்ன்சேஷன் என்ற வகையில் கொடுப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறோம். அக்கொயிசிஷன் ப்ரொசிட்ஜிங்ஸ்-இல் கால தாமதம் ஏற்படுவதால் அரசுக்குப் பணச் சேதம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எஸ்டிமேட் செய்து வேலை ஆரம்பித்து நடந்து முடிகின்ற வரையில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அது முடிகின்ற நேரத்தில் 10 லட்சம் என்ற அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது டபுள், டிரிபிள் ஆகக் கூட ஆகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அக்கொயிசிஷன் ப்ரொசீடிங்ஸ் எம்ர்ஜென்சி ப்ரொவிஷனில் அக்கொயர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோர்ட்டுகளுக்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கின்றபோது அங்கே விதி முறைகள் ஃபாலோ செய்யப்படுவதாகத் தெரிய வில்லை. தங்கள் இஷ்டம் போல அங்கே இருக்கக் கூடிய ஆபீஸர்கள் நியமனம் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட நீதி மன்றத்திற்கும் அங்கே இருக்கின்ற பல்வேறு நீதி மன்றங் களுக்கும் நியமனம் ஆகின்ற ஊழியர்களைப் பார்க்கின்றபோது கம்யூனல் ரெப்ரசென்டேசன் என்பது ஒழுங்காக அனுஷ்டிக்கப் படவில்லை என்பது தெரிகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப் பங்களில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. அதை இன்றைய தினம் பார்க்கின்ற போது மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கான கட்டிடங்கள் பல ஒழுங்கான முறையில இல்லாத காரணத்தால் உடனடியாக அதற்குத் தேவையான கட்டிடங்களை கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 செப்டம்பர் 11]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் பிச்சானூர் இன்டர்நேஷனல் ஹைஸ்கூலைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஆசிரியர்களின் பாதுகாப்புக் காக பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், கடந்த இரண்டாண்டுகளாக அந்த உயர்நிலைப்பள்ளி ஒழுங்காக இல்லாத காரணத்தால் அதன் லைசன்சு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதில், பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்கள் கடந்த 21 மாத காலமாக வேலையிழந்து தவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்தார்கள், டைரக்டர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு உடனடியாக எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக நெருக்கடி காலத்தில் ஒன்று நிறுத்தப்பட்டது. அதாவது மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைப்பதற்கான நேரத்தில் கன்னியாகுமரியை தமிழகத்தோடு இணைக்க வேண்டும் என்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இதற்கு முன் இருந்த அரசு போனஸ் வழங்கியது. ஆனால், நெருக்கடி காலத்தில் ஆளுநர் அவர்களால் அந்த போனஸ் ரத்து செய்யப்பட்டது. அதனைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த மக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ வழியின்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மனம் உவந்து ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டு வந்த அந்த போனஸை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலம் என்ற ஊரில் மைனாரிட்டிக்குச் சொந்தமான கொஞ்சம் நிலத்தில் ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து குடிசைகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது கிறிஸ்டியன் மிஷனுக்குச் சொந்தமான இடம். கோர்ட் உத்தரவு இருக்கின்றது. இது விஷயம் குறித்து இதற்கு முந்திய சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே கூட நான் சொல்லி இருக்கின்றேன். இருந்தாலும் இது மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் பாதிக்கப்படக்கூடிய விஷயம். எனவே இந்தப் பிரச்சினையில் அரசு கவனம் செலுத்தி அந்த மைனாரிட்டி மக்களுக்குச் சொந்தமான பூமியில் யாரும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யக் கூடாது என்று விதிமுறைகளை வகுத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் பல்வேறு மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல, குலசேகரத்தில் ஐம்பது படுக்கைகள் கொண்ட

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஒரு மருத்துவமனை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. குழித்துறை அரசு மருத்துவமனை, தக்கலை அரசு மருத்துவமனை இவற்றிற்கு டாக்டர்கள் தேவை, கட்டடங்கள் தேவை. ஆகவே அரசாங்கம் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. தென் மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாக ஒரு டி. பி. ஆஸ்பத்திரி தான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலுள்ள அத்தனை டி. பி. நோயாளிகளும் அந்த டி. பி. ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் வருகிறார்கள். ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற அந்த டி. பி. ஆஸ்பத்திரியில் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் போதுமான வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஆஸ்பத்திரி நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அங்குள்ள அந்த ஆஸ்பத்திரியில் நோயாளிகள் அதிக அளவில் வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருக்கிறார்கள், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பராமரிப்பு வேலைகள் எதுவும் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் செய்யப்படவில்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைத்து அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். அந்த நிதிக் கோரிக்கைமீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு புயல் அடித்தபோது தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரும்பகுதி பாதிக்கப்பட்டது உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தப் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகள், பாலங்கள் இவற்றில் பெரும் பகுதி இன்னும் சரியாக செப்பனிடப்படவில்லை. அந்தப் புயல் நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட, தமிழக அரசால் ஒதுக்கப்பட்ட நிதிக்கொண்டு உண்மையில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகள், பாலங்கள் அத்தனையையும் ஒழுங்கான முறையில் செப்பனிட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு பெரும் பகுதி அதிகாரிகள் செயல்படவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் பகுதியில் ஒரு ரோடு செப்பனிடப்பட ரூ. 10,000 அனுமதி பெற்றிருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு மண்ணைப் போட்டுவிட்டு பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ததாக கணக்கு எழுதி முடித்து விட்டார்கள். அந்தப் பாதை இப்போது படுமோசமாக இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும். எவ்வளவுதான் சட்ட மன்றத்தில் நிதி ஒதுக்கினாலும், அந்த நிதியை அந்தந்த இலாகாக்களுக்குக் கொடுத்தாலும் அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்—நான் பூரா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை—பெரும்பகுதி அதிகாரிகள் காண்ட்ராக்ட்காரர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1978 செப்டம்பர் 11]

சரிவர வேலைகளைச் செய்யாத நிலையில் சாலைகள் எல்லாம் படு மோசமாக இருக்கின்றன. இனிமேலாவது அந்தச் சாலைகள் சரியாகச் செப்பனிடப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் இடும்பாவனம், தொண்டுமேடு, ஜாம்புவா நோடை, குன்னூர் என்ற கடலோரப்பகுதி இருக்கிறது. அங்கு சாலைகள் சரியாகச் செப்பனிடப்படவில்லை. வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள கடன் கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். அந்த வீடுகள் கட்டுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 5,000 ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால் வட்டி இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியானவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 200, ரூ. 300 செலவழித்திருக்கிறார்கள், அவற்றைக் கொடுப்பதற்கு முன். அந்த மனுக்கள் இன்னும் சரியான முறையில் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த மனுக்கள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு அவர்களுக்குத் தக்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பர்மா காலனி, அரிஜன காலனி என்றிருக்கின்றன. பர்மாவிலிருந்து வந்தவர்களுக்காக காலனி கட்டிக் கொடுத்தும் தேக்கநிலை உள்ளது. ஹரிஜனங்களுக்கு 1967-ல் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி முடிகிற வரையில் காலனிகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பெரும் பகுதி காலனிகள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு சுவர்கள் எல்லாம் இடிந்து விழுந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி இங்கு சட்டமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் காலனிகள் பழுது பார்க்கப்பட்டாமல் மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலனிகளில் குடியிருந்தவர்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் புயல் நிவாரணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்தக் காலனியில் குடியிருந்தவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் காலனி இன்னும் சீர் செய்யப்படவில்லை. உடனடியாக அந்தக் காலனியைச் சீர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அதேபோல் சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே சொன்னேன். அரசில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் தமிழக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள் நமது பத்திரிகைகள். அந்தப் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் அவர்களுக்கு இலவச மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறக்கூடிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வீட்டு வசதியைப் பொறுத்த வரையில் அரசு பெரும் பகுதியினர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறது. இந்தப் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு வாடகை வீடுகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்றாலும் இவர்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

களுக்குக் கடன் கொடுத்து, அந்த கடன் தொகை மூலமாக அவர்களே சொந்த வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், அது வரையிலும் அவர்களுக்கு வாடகை வீடுகள் கொடுத்து வரலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு சம்பள போர்டு சிபாரிசுகள் பல செய்திருக்கின்றன. அந்தச் சம்பள போர்டின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதை இந்த அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். மேலும் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் அவர்கள் திடீரென்று மரணம் அடைந்து விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி வழங்குவதற்கு அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மாவட்டம் முழுவதும் இருக்கின்ற பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனைப் பட்டா, நிலப்பட்டா கொடுப்பதில் எந்த ஆட்சி வந்தாலும், நாங்கள் ஒரு லட்சம் பட்டா கொடுத்தோம், நாங்கள் இரண்டு லட்சம் வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுத்தோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் கொடுக்கப் படுகின்ற பட்டாவின் இடம் ஒரு சென்ட், இரண்டு சென்ட், மூன்று சென்ட் என்று இருக்கும், அதுவும் எங்கேயிருக்கிறது என்று தெரிவித்தல்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதுவரையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், லட்சக் கணக்கில் பட்டா கொடுத்து விட்டோம் என்று எங்கும் அறிவிக்கவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். லட்சக் கணக்கில் பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டியதில்லை. 10 கொடுத்தாலும் சரி, 15 கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்கப்படுகின்ற நிலம் அல்லது மனை மறுநாளே அவர்களிடம் ஒப்படை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். பட்டா கொடுக்கிறபோதே விவசாயிகள் அல்லது ஏழை மக்கள் தாங்கள் தெரிந்து கொள்கிற வகையில், நான்கு எல்லைகள் என்ன, சர்வே நம்பர் என்ன, இன்றிருடைய நிலத்தின் பக்கத்தில், கிழக்கு, மேற்கு என்று நான்கு எல்லைகளைப்பற்றியும் சொல்லி சரியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். முதல் நாள் பட்டா கொடுத்தால் மறுநாளே அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்படுகிறது. அதேபோல் வீட்டுமனைப் பட்டாவாக இருந்தால், அதை சப் டிவிஷன் செய்து, வரைபடமும் கொடுத்து, நம்பர் போர்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கொடுக்கப்பட்ட பட்டாக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இடங்களும் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. துரை கலியமூர்த்தி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சிதம்பரம் வட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட பட்டாக்களுக்கு இன்னும் கல் போடாமல் இருக்கிறது. அவைகள் இன்னும் ஒப்படைக்கப் படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: சிதம்பரத்தில் பட்டாக்கள் கொடுக்கிற பொழுது தான் இந்த எண்ணத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அறிவித்தேன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும், அது செய்தித் தாள் களிலும் வந்திருப்பதையும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: இந்த ஆட்சி லட்சக்கணக்கில் பட்டாக்கள் கொடுத்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலும் சரி, இந்த நிலைமை தான் இருந்தது. இதை மாற்றி இந்த தமிழகத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு பின் தங்கிய மக்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு இத்தனை ஆண்டுக் காலத்தில், குறிப்பிட்டு இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் சொந்தமாக மனைப்பட்டா கொடுத்து விடுவதாக அறிவிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள் இந்தப் பட்டாக்கள் அனைத்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட பட்டாவில் இரண்டு சென்ட் மனை இருக்கும். அதில் ஒருவன் வீடு கட்டியிருப்பான், அதிலுள்ள ஒரு தென்னை மரத்திலிருந்து தேங்காய் வீட்டின் மேல் விழும். இருந்தாலும் இன்னொருவர் இது எனக்குத் தான் சொந்தம் என்று வருவார். இதன் காரணமாக போலீஸ் ஸ்டேஷன் வரை செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையைப் போக்க குறுகிய காலத்தில் மனை, நிலமற்ற ஏல்வா மக்களுக்கும் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரிசன நல ஆபீசர்கள் மூன்று தாலுக்காவுக்கு ஒருவர் என்றும், நான்கு தாலுகாவுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் என்றும் போர்ட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இவர்களுக்கு ஜீப் கிடையாது. இப்படியிருந்தால் அவர்கள் தாலுகாவிலுள்ள பல இடங்களுக்கும் சென்று எப்படி மனைகளைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே இவர்களுக்கு ஜீப் கொடுத்து அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனைப் பொறுத்த வரையில், 67-ம் ஆண்டில் துவங்கப்பட்ட நேரத்தில் 20 ரூபாய் கொடுத்து வந்தது, இப்போதும் 78-ம் ஆண்டிலும் 20 ரூபாய் என்ற அளவில் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த 11 வருடத்தில் விலைவாசி எவ்வளவோ ஏறியிருக்கிறது. இந்த 11 வருடங்களில் விலைவாசி

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இப்போதுள்ள நிலைமையில் 100 ரூபாய் கொடுக்கலாம். அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கா விட்டாலும், 50 ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும். மேலும் கோட்டா என்கின்ற அடிப்படையில் இல்லாமல் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் இந்த உதவியை செய்து கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் கல்வியை பொறுத்தளவில், 178 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இதில் 140 கல்லூரிகள் தனியார் கையில் இருக்கின்றன.

இப்படிப் பார்ப்போமானால், கல்வி தனியார் ஆதிக்கத்திலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அரசு ஆதிக்கத்தில் இல்லை யென்பது இதிலிருந்து நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக எல்லாக் கல்லூரிகளையும் அரசுக் கல்லூரிகளாக ஆக்க வேண்டும். இந்தத் தனியார் கல்லூரிகளிலே இருந்து 220 ஆசிரியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு, இன்றைக்கு 6-வது நாளாக போராட்டத்திலே அவர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசு உடனடியாக வேலை கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில், மடம் ஆகியவைகளிலிருந்து நிலங்களை குத்தகை எடுத்துள்ள விவசாயிகள் தமிழகத்திலே புயலால் பெருவாரியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோவில் வருவாயை எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். கோவில், மடம், பெரிய மிராச்தாரர்கள் போன்றவர்களிடம் லட்சக்கணக்கான குத்தகை விவசாயிகள் மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நெல்லை அளக்க முடியாமல், ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளிலும் காத்துச் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது சட்டம் வருகிறது. குத்தகை பாக்கியை ஒத்திவைப்பதற்கு மசோதா வருகிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால், இப்படி ஒத்திவைப்பதால் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படாது. மடங்கள், கோவில்கள் ஆகியவைகள் எப்படியும் பாக்கியை வசூலித்து விடலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து இப்படிப்பட்ட குத்தகை பாக்கிகளை எல்லாம் ரத்து செய்து, விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தார்கள். அதேபோல், இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசும் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனவே, இப்படி ஒத்திவைத்துக் கொண்டு போகாமல், இருக்கக் கூடிய அத்தனை குத்தகை பாக்கிகளையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும், அதே போல் அத்தனை வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்றும்,

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1978 செப்டம்பர் 11]

கோவில், மடங்கள் ஆகியவற்றின் நிலங்களிலே குத்தகை இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்றும் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மேல்நிலைத் தொட்டிகள் கட்டி 4, 5 ஆண்டுகள் ஆகியும் அப்படியே இருக்கின்றன. நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கின்றதா என்பதைக்கூடப் பார்க்காமல், அந்த ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் அப்படிச் கட்டிவிட்டார்கள். திருத் துறைப்பூண்டியில் இப்படி 34 தொட்டிகள் கட்டப்பட்டு 6, 7 தொட்டிகளிலேயே நல்ல தண்ணீர் வருகின்றது. பாக்கி தொட்டிகள் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எல்லாக் திராமங்களிலேயும் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, திருத்துறைப்பூண்டி மருத்துவ மனையில் இருக்கக் கூடிய இரத்த பரிசோதனை செய்பவர்கள், இன்னும் அங்கிருக்கக் கூடிய ஸ்டாப் நர்சுகள் 8, 10 ஆண்டுகளாக அப்படியே இருக்கிறார்கள். அங்கு வரக்கூடிய நோயாளிகளுக்கு தக்கபடி அவர்களால் சிகிச்சை அளிக்க முடியவில்லை. உடனடியாக அதை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், முத்துப்பேட்டைக்கு ஒரு பேருந்துநிலையம் வேண்டுமென்பது நீண்ட நாள் கோரிக்கை. முத்துப்பேட்டை பஸ் நிலையத்தில் நிற்கிறபோது மழை, வெய்யில் கொடுமை தெரியும். எனவே, முத்துப்பேட்டையிலே ஒரு பேருந்து நிலையம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதேபோல், குன்னலூர், இடும்பாவனம், ஜாம்புவாளைடை, தொண்டியகாடு ஆகிய பகுதிகளுக்கு டவுன் பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் உடனடியாக அவசரமாக செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த மாற்று சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கைமீது சில கருத்துக்களை எடுத்துவைக்க சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

துணை மானியக் கோரிக்கை பல்வேறு தலைப்புகளில், பல்வேறு மானியங்களில் புதிதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய புதிய பல செலவினங்களையும், புதிதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய செலவினங்கள் என்ற தலைப்பில் ஏற்கனவே நாம் இழந்துவிட்ட அழப்புக்களை ஈடுகட்டுகின்ற குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதிலே ஒன்று, நுகர் பொருள் வழங்குதல் என்ற தலைப்பில், குஜராத் தில் வாங்கிய கடலை எண்ணையை 77 மாப்ச்சு 11 ஆம்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

தேதியிலிருந்து, டிசம்பர் 31ஆம் தேதி வரை பொது விற்பனை உடன்பாட்டின் கீழ் விற்பனை செய்ததில் ஏற்பட்ட நிகர இழப்புக் காக, தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் விநியோக கழகத்திற்கு 70,71,115 ரூபாய் உதவித் தொகைக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளதாக ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

இழப்பாக, 70 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஆகிற அளவுக்கு பொதுமக்களுக்குச் செய்திருக்கிற நன்மையின் மதிப்பு மிகப் பெரிதாக இருக்குமானால் 70 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பைக்கூட மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்பட்ட பெரிய நன்மை என்ன என்பதைவிட ஏதோ ஓரளவுக்கு விலையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொடுக்க 70 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டத்தான் வேண்டுமா? அப்படி ஏற்படுவது அரசாங்கத்தின் நீண்ட கால நோக்கத்திற்கு ஏற்றதா? இந்த முறையில் ஆண்டுக்கு இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி என்று பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்ய அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து கடன் உதவி பெற்று சில துறைகளில் சில காரியங்கள் எடுக்கப்படுவது என்ற மரபு, அமெரிக்காவில் கடன் வாங்குகிறபோது எப்படி டைட் அப் லோன்ஸ் என்று வழங்குகிறார்களோ அந்த முறையிலா? சிறைச் சாலையில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய கடன் உதவி இவ்வளவு, சுகாதாரத் துறையில் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற கடன் உதவி இவ்வளவு, என்று இப்படி ஒரு முறையை மத்திய சர்க்கார் வைத்துருப்பது ஒரு வகையில் மாநில அரசாங்கத்தின் பொறுப்பைச் சீர்கேட்டு மத்திய அரசாங்கம் உணராமல் செய்கிற ஒரு காரியமாகக் கூடத் தோன்றுகிறது.

இருந்தாலும், அப்படியே அவர்கள் செய்தாலும்கூட இங்கே சிறைச்சாலைகளில் சில பொதுப்பணிகளை மேற்கொள்வது பற்றி பக்கம் 22-ல் தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்து வரவு - செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுகிற ஒன்றாக ஆகிறது. மற்றொன்று, அதே பணி குறித்து 30-வது பக்கத்தில் பொதுப்பணிகள் என்ற அந்தத் தலைப்பில் அதே திட்டம் மூலதன செலவு என்ற பெயரால் செலவு செய்யப்படுகிறது. 22-வது பக்கத்தில் 'பொதுப்பணிகள் கட்டடங்கள்' என்ற தலைப்பின்கீழும், 30-வது பக்கத்தில் பொதுப்பணிகள் கட்டடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு' என்ற தலைப்பின்கீழும் ஒரே குறிப்பு இரண்டு பக்கத்திலும் அல்லது இரண்டு இடத்திலும் இருப்பதைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

“தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறைச்சாலைகளை மேம்படுத்திப் புதுமைப் படுத்துவதெற்கென 6,00,000 ரூபாய் கடனுக்கும் 6,00,000 ரூபாய் உதவி மானியத்திற்கும் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தக் கூட்டினையும் உதவி மானியத்தையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, துணைச் சிறைச்சாலைகள் சிலவற்றிலும் மத்திய சிறைச் சாலைகள் சிலவற்றிலும் நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் (Flush-out latrines) அமைக்கவும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவும் 12,68,460 ரூபாய் செலவிட அனுமதி வழங்கியுள்ளது”

என பக்கம் 22-இலும், பக்கம் 30-இலும் ஒரே மாதிரியாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வரி கூட அதிலே மாற்றம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் தருகிற தொகை இரண்டு விதமான தலைப்பில் - ஒன்று மூலதனச் செலவு மற்றொன்று நடை முறைச் செலவு என்ற வகையில் இரண்டு இடங்களிலும் வரவேண்டிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது?

மற்றொன்று, எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து 6,83,000 ரூபாய் முன்பணம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று 30-ம் பக்கத்திலும், 22-வது பக்கத்தில் 5,86,000 ரூபாய் முன்பணம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று வேறுபடுத்திக் காண்பதில் என்ன பலன் இருக்கிறது என்று விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

செய்யப்பட இருக்கிற பணிகளென இரண்டு இடத்திலும் ஒரே காரியத்தைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஃபிளஷ் அவுட் லெட்ரின் கட்டுவதற்காக என்று சொல்லி இங்கே வேறு விதமான காரியங்களைச் சிறைச்சாலையில் செய்வதற்காக என்று சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. அடிப்படையில் மாறுதல் இல்லாத காரியங்களுக்கு வேறு வேறு தலைப்பில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது குறித்து தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்து அதிகமாகும் நேரத்தில் விபத்துக்கள் அதிகமாகும் என்ற காரணத்தால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகிறபோது அதனால் பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்வதற்காக, விபத்துக்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பெயர் ‘Chief Ministers Accident Relief Fund’ என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் என்ற பெயரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதைப் படிக்கிறபோது விபத்து முதலமைச்சருக்கு என்ற கருத்து வரக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன், எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். முதலமைச்சர் விபத்து நிவாரண நிதி என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பு நல்ல கருத்தோட்டத்துடன்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

அமைய வேண்டும். மொழி பெயர்ப்பு எண்ண ஓட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைய வேண்டும். சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்ப்பது சிறந்ததாக இருக்காது. Chief Minister's Accident Relief Fund என்பதை விட தெளிவாக 'Tamil Nadu State Accident Relief Fund' என்று வைக்கலாமா என்று யோசிக்க வேண்டும். பெயரை யாவது மாற்றுங்கள் அல்லது தொடரையாவது மாற்றுங்கள். இல்லையானால் ஆக்சிடுண்ட்டுக்காவது தயாராகுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்வதைத் தவிர, அந்தப் பெயரைப் படிக்கிறபோது எனக்குத் தோன்றுகிற கருத்தை வேறு விதமாகச் சொல்லத் தோன்றாது.

(பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே அத்தனை துறைகளிலேயும் போராட்டம் போராட்டம் என்று அறிவிக்கிறார்கள். அத்தனை துறைகளிலேயும் போராட்டங்கள் துவங்குவதற்கு முன் கூட்டியே அரசாங்கம் நிலைமைகளைப் பரிசீலிப்பதில்லை. ஆசிரியர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம், தொழிலாளர்கள் போராட்டம், விவசாயிகள் போராட்டம், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் நடத்துகிற போராட்டம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்துகிற போராட்டம் என்ற முறையிலே போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அரசாங்கம் பிரச்சினைகளை அணுகுகின்ற முறையிலே உடனுக்குடன் முடிவு காண்கின்ற நிலைமையில்லை என்பதைத் தான் காட்டுகின்றன, அரசாங்கம் பிரச்சினைகளை நல்லமுறையிலே அணுகுகிறது என்ற நம்பிக்கையை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்தாலும் தெளிவும் திட்டவாட்டமும் அரசாங்கத் திடத்திலே இல்லாத காரணத்தாலும் சொல்லுகின்ற உறுதிமொழிகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிறது என்று எதிர்பார்க்கிற நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தோன்றுகின்றன.

கடந்த ஆண்டு கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள், நான் அதை ஊக்குவிக்கவில்லை, ஆனால் அரசாங்கம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் இப்போதும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதுபற்றி இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையைப் படித்தார்கள். அப்படி அவர்கள் படித்த போது முழு மன நிறைவோடு நல்ல முடிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்றால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். அரசாங்கத்தை எதிர்க்க இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் தான் வழி என்று கருதுகிறவன் அல்ல நான். அளித்த வாக்குறுதிகளை அரசு மீறுகிறது, கொடுக்கப்பட்ட அஷ்யூரன்ஸ்கள் எல்லாம் மீறப்படுகின்றன, அரசாங்கம் கொடுக்கிற உறுதிமொழிகளை நிர்வாகம் நிறைவேற்றுவதில்லை; அரசாங்கம் போடுகிற உத்திரவுகளை நிர்வாகம் மீறுகிறது, அவைகளுக்குப் புறம்பாக நடக்கிறது என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற உறுதிமொழிகளை நிர்வாகம் நிறைவேற்றாத காரணத்தால் போராட்டங்கள் நீடிக்கின்றன என்ற நிலைமை இருக்கிறது, ஆசிரியர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காணுவதைவிட அவர்களைக் கைது செய்வது மிக எளிதாக இருக்கிறது என்ற நிலைமை தான் காணப்படுகிறது. 250 ஆசிரியர்களுக்கு மீண்டும் வேலை தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதே இடத்திலே இடம் தரப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லை, ஒரு பள்ளிக்கூடத்திலே தரப்படமுடியாத நிலை ஏற்பட்டு இன்னொரு இடத்திலே வேலை வாங்கித் தரப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கல் லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு உறுதிப்பாடு ஏற்படவில்லை, அவர்களுக்குப் பணி பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஊதியம் நேரடியாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள், இவைகளுக்கு எல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கு மனநிறைவு அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டவாட்டமாகப் பேசி நல்ல முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும், அப்படி வராத காரணத்தாலே தான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் வளர்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

மாணவர்களுக்கு பாஸ் கொடுப்பது பற்றி மாணவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே பாஸ் கிடைக்காத காலம் இது, மாணவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பாஸ், முதலிலே காட்டப்பட்ட தாராள மனப் பான்மை பின்னாலே காட்டப்படாத காரணத்தால் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டார்கள். அவரவர்களின் பிரச்சினைகள் தீராத நிலையில் வேலைநிறுத்தத்தான் வழி என்று கருதுகிற நிலை மாறவேண்டுமானால் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது, அடிக்கடி அமைச்சர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தரப்படவேண்டும், முதல் அமைச்சரைச் சந்திக்க முடியாது, அது வேறு, ஆனால் மற்ற அமைச்சர்கள் ஒரு நாளைக்கு மற்றவர்களைச் சந்திக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களை அதிகமாக ஏற்றலுடன்த ஏற்படுத்தத் தான் பிரச்சினைகள் குறையும். அதன் மூலமாக 100-க்கு 50 போராட்டங்களைத் தவிர்க்கலாம், அதேபோல் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைகள் இருக்கின்றன என்றால் தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்படவில்லை என்பதால் ஏற்பட்ட குறைகள், போனஸ் தரப்படவில்லை என்பதினாலே ஏற்பட்ட குறைகள், வேலைப் பளு குறைக்கப்படவில்லை, அல்லது, பளு அதிகமாகிறது என்பதனால் ஏற்பட்ட குறைகள் இவைகளினால், அண்மையிலே கோயம்புத்தூரிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் இன்னும் ஒரு வார காலத்திலே வேலை நிறுத்தம் செய்கிற அளவிற்கு நோட்டீஸ் தந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது, வேலை நிறுத்தங்கள் அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்காக வருத்தப்படவில்லை என்ற நிலைமை இல்லாவிட்டாலும், வேலை நிறுத்தம் செய்தாநி

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மானியக் கோரிக்கைகள்
மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 செப்டம்பர் 11]

[திரு. க. அன்பழகன்]

லொழிய அரசாங்கம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்காது என்ற நெருக்கடிக்கு அரசாங்கம் வந்தது தான் அதற்குக் காரணம் என்று நினைக்கிறேன். வேலைநிறுத்தங்கள் அதிகமாக, ஒரு நாளைக்கு 4 பிரச்சினைகள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட அதன் காரணமாக அரசாங்கம் மற்றப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க முடியாத நிலைமை, தாமதமாகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, நிர்வாகத்தின் வேகம் தடைபட்டு, மக்களின் பிரச்சினைகளை போக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தின் திறன் மங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 10,347 நிறுவனங்களில் 15,16 நிறுவனங்களில்தான் வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்து இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். concelation proceed ngs, சாதாரணமாக நடக்கிறது, வேலை நிறுத்தம் நடந்த பிறகும் நடக்கிறது. வேலைநிறுத்தம் நடந்த பிறகுதான் conciliation proceed ngs, எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற நிலை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, 15,16 என்ற எண்ணிக்கைக்கூட எனக்குத் தெரியாது. அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்கு மிகவும் நன்றி. வேலைநிறுத்தங்கள் ஏன் நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றிப் பொதுவான காரணங்களை நான் பேசினேனே தவிர, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அக்கறை காட்டவில்லை என்று சொல்லவில்லை. சில நேரங்களில் அவர்கள் காட்டும் அக்கறையில் தான் வேலைநிறுத்தம் நடக்கிறது. ஆனால் நான் சொன்ன பொதுவான கருத்து என்னவென்றால் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் இவைகள் உருவாகின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். முக்கியமாக எந்தச் சூழ்நிலைகளில் குறைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உன்னிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். சமூகத்தில் மக்களின் தேவைகள் வளர்ந்து வருவதன் காரணமாகவும், உரிமை உணர்வை அனைவரும் பெறுவதன் காரணமாகவும், அதைப்போல தங்கள் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது அரசுதான் என்று தீர்மானிக்கின்ற நிலைக்குச் சூழ்நிலைகள் இடம் தருவதாலும், குறைகளை முழுக்க நிவர்த்திக்க வேண்டிய அளவிற்கு அரசுக்கு ஆற்றல் இல்லாத காரணத்தாலும் இப்படிப் பல்வேறு காரணங்களினாலும் மொத்தத்திலே ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலேயும் குழப்பங்கள் அதிகமாகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க இந்த அரசாங்கம் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

இன்றைக்குக் கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கல்வித் துறையிலே மிக நல்ல சீர்திருத்தம் என்று எண்ணிக்கொண்டு செய்ய ஆரம்பித்த சீர்திருத்தங்கள் முறைப்படியும், திட்டமிட்டும், முன்கூட்டியும் செய்யப்பட்டாத காரணத்தால் இன்றைக்கு மேல் உயர்நிலைக் கல்வியில் படிக்கும் மாணவர்கள் தாங்கள் சரியாகக் கல்வி பெறாத நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. முதலில் 400 பள்ளிகள் தொடங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுதே நான் சொன்னேன். எண்ணிக்கை குறைவு என்று. 500 என்றும் பிறகு 600 என்றும், 700 என்றும், 800 என்றும் சொல்லப்பட்டு 850 ஆயிற்று, பிறகு ஏறக்குறைய 900 ஆக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் எண்ணிக்கை எவ்வளவு ஆனாலும் கூட அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலெல்லாம் அந்த வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய போதுமான ஆசிரியர்கள் முறையாக நியமிக்கப்படவில்லை. இன்னும்கூட ஒரு பள்ளியிலே உள்ள தகுதியுள்ள ஆசிரியர்கள் இன்னொரு பள்ளிக்குச் சென்று வேலை பார்க்கும் நிலைமை இருக்கிறது. டிரான்ஸ்ஃபர்கள் முறைப்படி போடப்படவில்லை. போதுமான வகுப்புகளுக்கு இடம் இல்லை. பாடப்புத்தகங்கள் அச்சிட்டு அனுப்பிய பிறகு புத்தகத்தில் தவறாக இருக்கிறது என்று அவைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டு இருக்கிறது. அது எந்தப் புத்தகம் என்று நினைவில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்கான ஆயத்தங்கள், தேவையான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் போதுமான அளவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் முழுமையாகக் கொஞ்ச நாட்களிலே செய்யப்பட்டு விடும். வரலாறு புத்தகம் அச்சாகி வந்ததற்குப் பிறகு அதிலே ஒரு பாடம் இன்றைய மனப்போக்கிற்குச் சரியாக இல்லை என்பதால் திரும்பப் பெறப்பட்டு அந்தப் பாடத்தை நீக்கி மறுபடியும் புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டு விட்டன.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு தொடங்கப்பட்ட மூன்று மாத காலத்திற்கு முன்னால் அந்தப் புத்தகங்கள் முறையாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஓராண்டுக்கு முன்னாலேயே இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இது இரண்டாண்டுகளாக இருந்த ஆலோசனை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, புத்தகங்களைப் போடுவது, பரிசீலிப்பது என்று அதைப் பார்ப்பதற்கு என்று இருந்த கமிட்டி போட்டுப் பார்த்த பிறகுதான், அச்சிட்டு வந்த பிறகு என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது நான் அதில் தலையிட்டு அதைத் திரும்பப் பெற

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அரசாங்கம், பள்ளிக் கூடப் புத்தகங்களில் தலையிடுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே. அமைச்சர் மீது அந்தப் பொறுப்புச் சூமையைச் சுமத்துவதாகக் கருதக் கூடாது. கடைசியாகத்தான் எனக்குத் தெரியும், முன்கூட்டியே எப்படித் தலையிடுவது என்று கேட்கிறார்கள். நான் அந்தக் குழுவையே குற்றம் சொல்லுகிறேன். யாராக இருந்தாலும் சரி, ஒரு வரம்பு முறையை, ஒரு செயல் முறையை, ஒரு பொறுப்பு முறையை, அதன் விளைவுகளைப் பற்றிய அக்கறையைக் கொள்ள வேண்டும். யாராக இருந்தாலும் சரி, அது அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி; இந்த அக்கறையைக் கொள்ள வேண்டும். அதில் ஓரளவுக்குக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதன் விளைவாகத்தான் பொதுமக்களும், மாணவர்களும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பள்ளிகளில் நடைபெறுகின்ற நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டில் திருப்திகரமான நிலைமையில் இல்லை. ஏற்கனவே அரசாங்கம் தொடங்குகிற பொழுதே நான் சொன்னேன். முன் கூட்டியே தகுந்த தகவல்களை அந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்களுக்குத் தருவது இல்லை.

அவர்களிடத்திலே நீங்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுடைய தவறான எண்ண ஓட்டங்களை மாற்றுகிற அளவுக்கு உங்களாலே செயல்பட முடியவில்லை அவர்களை மாற்ற முடியவில்லை. அதிகாரிகளைக் நம்பி அரசாங்கம் நடப்பது என்றால், மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை நடத்த முடியாது. அரசாங்கம் அதிகாரிகளைக் கருவியாக வைத்து, துணையாக வைத்து செயலாற்றலாமே தவிர, அதிகாரிகளுக்கு மக்களைத் தெரியாது. மக்களுடைய தேவைகளைத் தெரியாது. படித்தவர்களுக்குக் கூட தாம் படித்தவைதான் தெரியுமே தவிர, எதைப் படிக்கச் சொல்ல வேண்டுமென்பதிலே அவர்களுக்குத் தெளிவான ஆற்றல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இருப்பதை விட இன்னும் சுறுசுறுப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தச் சுறுசுறுப்பு காணாது. சுறுசுறுப்பு காணாது என்றால் அவருடைய ஆற்றலைத் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்வது அல்ல. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்து, இந்த இலாக்காவை நிர்வகிக்க இன்னும் இரண்டு அமைச்சர்களைத் தாங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அல்லது இருக்கிற அமைச்சர்களிலே, என்ன வேலை செய்வது என்று தெரியாமல் இருப்பவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுங்கள். உங்களுடைய தகுதியைக் குறைப்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. எல்லோருடைய தகுதியும் ஒன்றுதான், அதை நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. மேல்நிலைக் கல்விக்குக் காட்டப்பட வேண்டிய முழு கவனம் செலுத்தப்படாத காரணத்தாலே இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 1 லட்சம் மாணவர்களுடைய எதிர்காலம் நான் எதிர்பார்க்கிற அளவு ஒளிமயமாக இருக்குமா என்ற ஐயப் பாட்டினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

‘ஒக்கஷேன்ஸ் ஜாப் ஓரியன்டட்’ என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் தொழில் முறையில் இருக்கின்ற வகையில் அல்லது வேலை வாய்ப்பு பின்னாலே தேடிக் கொள்கிற அடிப்படையிலே இந்த இரண்டாண்டுக் கல்வி வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதை எந்த அளவு அணுக முடிந்தது. பழைய எஸ். எஸ். எல். சி. போலவே மறுபடியும் ஒரு பாடத் திட்டம்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஏறத்தாழ 20,000 மாணவர்கள் இந்தத் தொழிற் கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே, தமிழ் நாட்டிலேதான் இந்த அளவு வெற்றிகரமாக இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் வெற்றிகரமாக நடைபெற நடவடிக்கைகள் எடுப்போம். அமைச்சர் சுறுசுறுப்பாயில்லை என்று பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பலபேர் பேசிக்கொள்வது அமைச்சரால், இயக்குநரால் என்றுதான் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : இரண்டு பேரிடத்திலே, அமைச்சர் மீது பலகீனத்தைச் சொன்னால்தான் இங்கே குறை இருக்கிறது என்பதை அவர் சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படும். நான் முன்னாலேயே சொன்னேன். அமைச்சருடைய தனி சுறுசுறுப்பைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் இயக்குகிற துறையிலுடைய சுறுசுறுப்பு, அதிகப் படியான ஆற்றலும், ஃபோர்சும் தேவைப்படுகிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு அமைச்சரால் முடியாவிட்டால், இரண்டு மூன்று அமைச்சர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு இந்தத் துறையை வேகமாக வளருங்கள் என்ற கருத்திலேதான் நான் சொன்னேன்.

20,000 மாணவர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தொழிற்கல்வி அல்லது தொழில் நுட்பக் கல்வி அல்லது பயிற்சிக்கல்வி, எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் அந்தக் கல்வி திறமையாகத் தரப்படுகிற வாய்ப்பில்லை. நீங்கள் குறிப்பிட்ட துறைகளிலே 6, 7 துறைகளிலேதான் இப்பொழுது பயிற்சி தரப்படுகிறது. ஏட்டிலே எழுதுகிற பொழுது விரிவாகத் தரப்பட்டது. ஆனால், எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது 6, 7 தான். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பயிற்சி கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்படவேண்டுமானால், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அம்முயற்சியில் வேகமாக ஈடுபட்டாக வேண்டும். மிகத் தீவிரமாகப் போதுமான நிதி அதற்காக ஒதுக்கி இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபடவேண்டும்.

பொதுவாகவே, தமிழ் நாடு முழுவதும் பாடநூல்கள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்துக்கள் எழுகின்றபொழுது, நோட்டுப் புத்தகங்கள் உரிய காலத்திலே கிடைக்கவில்லை, அல்லது அதிக விலையிலே கிடைக்கிறது. அதற்கான காரணம், மத்திய அரசாங்கம் தருகிற இலவசத் தாள்கள் அல்லது குறைந்த விலையிலே தருகிற தாள்கள் உரிய காலத்திலே தரப்படவில்லை என்று அமைச்சராலே பதில் அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் முன்கூட்டியே மத்திய அரசிட

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

மிருந்து கிடைக்கிற உதவியாக இருந்தாலும், வெளிநாட்டிலே இருந்து கிடைக்கிற உதவியாக இருந்தாலும், உரிய காலத்திலே அவற்றைப் பெற்றுக் கொடுத்தால்தான், உரிய காலத்திலே கல்வியைப் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்க அரசாங்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போல் மருத்துவ துறையைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கை வந்தபொழுது மருத்துவ மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகிற பொழுது, சித்த மருத்துவத்திற்கென்று ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்பழகன் மகிழ்ச்சி அடைவார் என்று அந்தக் குழு உறுப்பினர்களாக 5 பேர் பெயரைச் சொன்னார்கள். எனக்கு அதிலே கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், ஏதோ நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று பேசாமலிருந்து விட்டேன். அந்தக் குழு உறுப்பினர்களுக்கு 15 நாட்களுக்கு முன்னாலேதான் செய்தியே போகிறது. For members who are appointed in the Siddha Advisory Committee 15 நாட்களுக்கு முன்னாலேதான் செய்தி போகிறது இன்னும் முதல் கூட்டம் கூட நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை, அப்புறம் முதலமைச்சர் அறிவிப்பானேன். யாராவது வெளியிலே போகிறவன் அறிவித்தாலும், இதே நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கும். 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் அறிவித்தது. அதுவும் பல்வேறு குறைபாடுகளுக்கு ஆளான ஒரு துறையைப் பற்றி, பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு துறையைப் பற்றி, நொந்து போன ஒரு துறையைப் பற்றி ஒரு ஆணையில், முதலமைச்சர் கையெழுத்து போடுவதிலே தாமதம் ஆயிற்றே என்னவோ—இங்கே சொன்னார்கள், கையெழுத்துப் போடாமல் இருந்திருக்கக் கூடும்—அல்லது துறைச் செயலாளரோ, தொடர்புடையவர்களோ, தாமதமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக்கூடும்.

(முற்பகல் 11-50)

இதே அவையிலே ஒரு கேள்வி கேட்டபோது தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் 40 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மருத்துவர்கள் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இரண்டு மருத்துவர்கள் பணியாற்றுகிற மருத்துவமனைகள் தமிழ்நாட்டில் 375 நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இன்னும் ஒரு மருத்துவரைச் சேர்த்து 3-வது மருத்துவரை போடுவதற்காக, ஏற்கனவே நான் அமைச்சராக இருந்த போது 30, 40 இடங்களிலே தொடங்கி அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே 100 இடங்களில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டபோது ஆட்சி நீக்கப்பட்டு, அதன் தொடர்பாகக் கைவிடப்பட்டது, அண்மையிலே இதே முயற்சி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டு 100 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் 3-வது மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் தெரிவித்தால் டாக்டர்கள் இந்தக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 செப்டம்பர் 11]

கிராம மருத்துவ மனைகளில் பணிபுரிய முன் வராததால் இந்த இடங்கள் காலியாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் யாரைப் போடுவது என்று ஆலோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் டாக்டர்கள் தொடக்க நிலையில் பணி ஆற்ற வேண்டிய ஒரு கட்டம். தொடக்க காலங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றுவது என்பது முறை, வாடிக்கை. தற்போது 3,000 டாக்டர்கள் இன்றைக்கு பணி கிடைக்காமல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிலே 30 பேர்களை நியமித்தால் 20 பேர்களாவது சேருவார்கள். மீண்டும் 30 பேர்களைப் போட்டால் அவர்களில் 20 பேர்களாவது சேருவார்கள். எனவே, இந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாபல் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே, அரசாங்கத்தில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற கொள்கை சரியானதாக இல்லை. இயக்குநர் அலுவலகத்தில் இருந்து வருகின்ற பட்டியலை அரசாங்கத்தில் உள்ள செக்ரட்டேரியட் அப்ரூவ செய்யாமல் இருக்கலாம். அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டாமல் இருக்கலாம். இந்தக் காரணத்தினால்தான் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படவேண்டிய மருத்துவர்களுக்குத் தவக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே தான் 40 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல்லை என்பதை அரசாங்க சார்பிலே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன அவசியம்.

அடுத்து, நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சென்னையிலே 1974ஆம் ஆண்டு திட்டம் இட்டு 1975ஆம் ஆண்டில் முக்கால் பங்கு முடிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு பெரிய மருத்துவமனைகள்-பெரிபரல் ஆஸ்பிட்டல்கள்-ஒன்று அண்ணா நகரில் 24 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு, இன்னொன்று தண்டையார்பேட்டையில்—எந்தப்பகுதி தெரியுமா, சென்னை நகரின் ஓரப்பகுதியில்—மக்கள் பொது மருத்துவமனை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனை இராயப்பேட்டை மருத்துவமனைக்கு அடிக்கடி போக முடியாதவர்களுக்காக, சென்னை நகருக்கு அருகாமையில் உள்ள ஊர்களில் வசிப்பவர்களுக்காக நெடுஞ்சாலையில் வந்து போகிறவர்களுக்கு அந்தப்பகுதி மக்கள் சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்கு ஒவ்வொன்றும் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட மருத்துவமனைகள் இன்றைக்கு இயங்காமல் இருக்கின்றன. கட்டி முடிக்கப்பட்டு ஓராண்டுக் காலம் ஆகின்றன. அது யாருடைய தொகுதி என்று அருள் கூர்ந்து நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க மாட்டீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். சென்னை நகர மக்களுக்குப் பயன்படுகிற இடத்திலே அமைந்திருக்கின்ற, மருத்துவமனைகள் 30 லட்சம் ரூபாயில் கட்டப்பட்டு, ஓராண்டுக் காலமாக இயங்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம். ஒரு அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய திட்டத்தை இன்னொரு அரசாங்கம் கைவிடுவது இந்த நாட்டுக்குப் பெரிய இழப்பு. ஒரு அரசாங்கம் 75 பங்கு சரியாக இருந்து 25 பங்கு சரியாக இல்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த 75 பங்கு சரியாக இருந்து 25 பங்கு சரியாக இல்லை ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

விடுகிறோம் என்று சொன்னால் நாட்டு மக்களுக்கு 75 பங்கு இழப்பு ஏற்பட்டுவிடும். அப்படிப்பட்ட தவறான போக்கு இந்த அரசுக்கு இருக்கக்கூடாது. அந்த மருத்துவமனைகள் எப்போதோ தொடங்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த 6 மாத காலத்தில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படிச் செயல்படாத காரணத்தினாலே நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு எண்ணிப்பார்த்தால் கிருஷ்ணநதி தண்ணீர் சென்னைக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்ற அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். கிருஷ்ண நதி நீர் மட்டும் அல்ல, கோதாவரி நீர் வந்தாலும் வரவேற்கிறேன். கங்கை தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலை இருந்தாலும் நான் வரவேற்கத்தான் போகிறேன். ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சர் சி.பி.இராம சாமி ஐயர் அவர்கள் அட்வைசராக இருந்தபோது ஒரு ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார். கங்கை, காவிரி இணைப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை, நீண்டகால திட்டத்தை, நீண்டகால திட்டம் என்றால் 100 ஆண்டுகாலத் திட்டம், அது நூறு ஆண்டு காலத்திலே முடிப்பீர்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. நாம் அதைப் பார்க்க மாட்டோம். இந்தத் திட்டத்தை 100 ஆண்டு காலத்திலே முடிக்க வேண்டுமானால் இப்போது ஆரம்ப நிலை இருந்தால்தான் எதிர்காலத்திலே நீர் பற்றாக்குறை நீங்கும் என்று சி.பி. இராமசாமி அவர்கள் அன்றைக்குத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்து அதற்குப் பின்னாலே வற்புறுத்தப்பட்டதா? காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் அந்தத் திட்டம் வற்புறுத்தப் பட்டதா? இன்று நாம் வடக்கே பார்க்கிறபோது 100-ஆண்டு காலத்தில் ஏற்படாத வெள்ளம் கங்கையில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக, உத்திரப் பிரதேசம், பீஹார், மேற்கு வங்கம், இன்னும் சில பகுதிகளில் பெருத்த அளவிற்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தி, ஏறத்தாழ 20 கோடி மக்கள் பாதிக்கப்படும் அளவில் அந்தப் பகுதி முழுவதும் வெள்ளக்காடு ஆகியிருக்கிறது. அதற்காக, 5 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 700 கோடி அளவில் வெள்ளத் தடுப்பு நிவாரணப் பணிகள் செய்வதற்கு ஒரு ஆலோசனையை மத்தியஅரசு மேற்கொண்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நமக்கு அனுதாபம் அவர்கள் பேரில் இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் அவர்களோடு நமக்கு வேறுபாடு இருந்தாலும், அவர்களுடைய இந்த ஆதிக்க திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதில் முதன்மையாக இருந்தாலும், இந்த வெள்ளத்தால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு பெருத்த இழப்பு, அதற்கு நம்முடைய இரங்கலை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலம் கூட நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த 700 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை 5 ஆண்டு காலத்தில் நிறைவேற்ற அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும், அந்த வெள்ளச்சேதத்தை அது முழுமையாகத் தடுத்து விடுமா? பாதிக்கப் பட்ட மக்களுக்கு தற்போது அது நிவாரணம் அளிக்கலாம். ஆனால் நீண்டகாலத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்த மக்களுக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

நிரந்தர நிவாரணம் தரும் வகையில், நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை தகுந்த பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிருஷ்ண தண்ணீர் சென்னை நகருக்குக் கொண்டு வரப் போவதாக சொன்னபோது, வீராணம் திட்டம் அடியோடு அழிக்கப் பட்டு விட்டது. அதை தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு உண்மை சரியாகத் தெரியவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதைத் தெரிந்து கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ண நதி நீர்த் திட்டத்திற்காக ஆந்திர அரசோடு கையெழுத்திட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய பணத்தை, தொகையைச் செலுத்திய பிறகு அதை ஆரம்பித்தால்-இதை நான் 1978-ல் சொல்கிறேன்—கி. பி. 2000-ஆண்டில் தான் அது நிறைவேற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் சொல்வதை விட விரைவாக, குறைந்த காலத்தில் முடிக்க முடியும் என்று யாராவது சொல்வார்களானால் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாண்டுக் காலமாக இயற்கையாகவே ஓரளவிற்கு அதிகமாக மழை பெய்து இருக்கிற காரணத்தால் சென்னை நகருக்குக் குடிநீர் பிரச்னை அதிகமான அளவிற்குப் பாதிக்காமல் இருந்தாலும் கூட, இனி ஏதாவது ஒரு ஆண்டில் மழை குறைவாக இருந்தால் நிச்சயம் சென்னை நகர மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இப்போதே அதற்குத் திட்டமிட்டு அந்த வீராணம் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு அமைச்சர் கூடக் குறிப்பிட்டார் என்று கருதுகிறேன். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஆட்சிகாலத்தில் சைதாப்பேட்டையில் ஒரு காவிரி மாதா உருவத்தை வைத்துவிட்டு, அதன் கையில் ஒரு குடத்தைக் கொடுத்து விட்டு, தண்ணீர் வரும் என்று சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டார். அதைச் செய்தது கலைஞர் கருணாநிதி அல்ல. ஆளும் கட்சியால் அதிகம் மதிக்கப்படுகிற அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் செய்யப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில்தான் அது துவக்கி வைக்கப்பட்டது. குடத்தைக் கையில் வைத்து அவர் தான், அப்போது தான் வீராணத்தில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டார்கள். அண்ணாவின் கொள்கையைத் தொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றிவருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் எந்த வகையில் அண்ணா அவர்கள் துவக்கி வைத்த காரியத்தைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள் என்பதை நான் மட்டும் அல்ல நாட்டுமக்களும் தெரிந்து கொள்ள ஆவலோடு இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செய்த காரியத்தில் தவறு இருக்கலாம். அவர் தொடங்கி

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

வைத்த காரியத்தில் தவறு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தத் தவறு எங்கே இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அதைப்போக்கி அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும்,

ஆனால் நடைபெற்றுவிட்ட சில தவறுகளுக்காக, அந்தத் தவறுகளையே சொல்லிக்கொண்டு, நடைபெறவேண்டிய காரியத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது அதை விடப் பெரிய குற்றம். அது பெரிய குற்றம் என்று 78-ம் ஆண்டில் சொல்கிறபோது, 81-82-ம் ஆண்டில் நிலைமைகள் மாறுமானால், அந்தக் குற்றச்சாட்டு இன்னும் பெரிது என்று சொல்கின்ற வாய்ப்பு யாருக்கும் ஏற்படும். யார் ஆட்சிக்கு எதிர்க்க யார் ஆட்சிக்கு வருகிறார்களோ அவர்கள் முன் ஆட்சிக் காலத்தில் செலவு செய்யப்பட்ட பணம் வீணாகச் செலவிடப்பட்டது என்று சொல்வது மரபாக, நாகரீகமாகப் போய்விட்டது. அதுவே ஆட்சியில் இருப்பவர்களின் பெரும் பணியாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்; இந்தத் திட்டத்தை இந்த இடைக்காலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் சில குறைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தடை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனக்கு வீராணம் திட்டத்தைப் பற்றி அக்கறை இல்லை. சென்னை நகர மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்கவேண்டும்; அந்த மக்களுக்குக் குடிநீர் நல்ல வகையில் கொடுக்கப்படுமானால் அது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். ஆகவே, அதிலே ஏற்பட்ட குறைகளை நீங்கள் தனியாக எடுத்து எப்படி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ அப்படிச் செய்யுங்கள்.

ஆனால் கிருஷ்ணநீர் வருகிறது என்று சொல்லி, சென்னை நகர மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்கள். 'ஆனந்தவிகடன்' ஒரு படம் போட்டு இருந்தார்கள். தண்ணீர் தேவை என்று கேட்கிற மக்களுக்கு முன்பு ஒரு பெரிய குழாயைப் போட்டு, அதற்கு முனையிலே ஒரு சுருளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு அதிகாரி வருகிறார். வருகிற அந்த அதிகாரி மக்களைப் பார்த்த உடனே, தண்ணீர் வருகிறது நான் முன்னே வந்து விட்டேன் என்று சொல்லியது போல் படம் போடப்பட்டு இருந்தது. அந்த கிருஷ்ண நீர் வரும் காலம் வரும். வரவே வராது என்பது அல்ல. அப்போது நம்முடைய ஆட்சி இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த 20 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் வரையில் நாம் காத்து இருக்காமல், இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், உடனடியாக அந்த வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். ஏற்கனவே செலவு செய்யப்பட்டவைகளை, அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடுவதன் மூலம் பாழாக்கி விடாமல், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டம் பயன் உள்ள திட்டம் என்று 'பீசிபிஎடி ரிப்போர்ட்டும்' கொடுத்து இருக்கிற காரணத்தால், அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

சர்க்காரியா ரிப்டோர்ட் தண்ணீர் தர முடியாது. யார் மீதாவது நடவடிக்கை எடுக்க உதவலாம். ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்த வீராணம் திட்டத்தை நீங்கள் பயன் உள்ள திட்டமாக மாற்றிங்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு கட்சி வரலாம். ஏதோ நான் சொல்வதால் இதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. நேற்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பேசியிருக்கிறார். பதவி என்பதும் பணம் என்பதும் நிரந்தரம்

(நண்பகல் 12-00)

அல்ல; மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுதான் என்றைக்கும் நிரந்தரமானது என்று சொன்ன கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் இதைச் சொல்லியவர் வேறு யாரும் அல்ல; நம்முடைய முதலமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன இந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் முதலமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் இந்த வீராணம் திட்டத்தை சென்னை மாநகர மக்களின் நன்மையைக் கருதி, அதற்காக ஏற்கெனவே ஏற்பட்டுள்ள செலவு வீணாகிவிடாமல் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் விரைவில் வீராணம் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிருஷ்ண நதி நீர் வரட்டும். ஆனால் அதற்காக வீராணம் திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டாம். கிருஷ்ண நதிநீர் வரும்போது வரட்டும். அது இப்போதைக்கு வரப்போவதில்லை. இன்றைக்குத் தொடங்கினாலும் 20 ஆண்டு காலம் ஆகும் என்ற அடிப்படையிலே வீராணம் திட்டத்தை இந்த அரசு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதால் குறுக்கிடுகிறேன். கிருஷ்ண நதி நீர்த் திட்டம், வீராணம் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை விரைவுபடுத்த முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிற அதே நேரத்தில் இங்கேயே, சென்னை மாநகர எல்லைக்குள்ளேயே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திட மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் நாலும் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அரசு செப்டம்பர் 30-ந் தேதிக்குள்—அதாவது இந்த மாதம் 30ந் தேதி தென்சென்னைக்கு அதிகமாகவும், அடுத்த 6 மாதத்திற்குள் வடசென்னைக்கு அதிகமாகவும் குடிநீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக குடிநீரைப் பொறுத்தவரையில் தேவையான அளவுக்குத் தேவையான நேரத்தில் வழங்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. தாங்கள் அதிகமான நேரம் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். அதனால் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் குடிநீர் வாரியத்திற்கும் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காரணத்தால் விளக்கம் சொன்னார்கள்; நான் அதை வரவேற்கிறேன், நம்முடைய முயற்சியிலே இங்கே இருக்கிற தண்ணீரை இப்போது பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் வறட்சி ஏற்படுமானால் இது போதாது. ஆகவே, அந்த நிலைமையைச் சாமாளிக்க முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அதற்கு வீராணம் திட்டம் தேவை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுக் காலமாக போக்குவரத்தில் ஒரு செம்மை அடைந்த மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம் என்பதைத் தமிழ்நாட்டின் கல்வெட்டுக்கள், சாலைகள் பற்றிய குறிப்பு களிலிருந்து நம்மால் காணமுடிகிறது. தொடர்ந்து, அண்மைக் காலம் வரையில் சாலை வளர்ச்சி பெருமளவில் நடந்திருந்தாலும் வரவர தமிழ்நாட்டில் போக்குவரத்து—பண்டம் போக்குவரத்து மக்கள் போக்குவரத்து காரணமாக—முழு தேவைக்கும் போதுமானதாக இல்லை. அது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் போக்குவரத்தில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தின் காரணமாக பண்டங்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய்ச் சேராத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழில்வளர்ச்சியில் மந்தம் ஏற்படுகிறது.

நேற்றைய தினம் மதுரையில் நடந்த மாநாட்டில் அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் போல தூத்துக்குடி குறைமுகத்தை முழு அளவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் சேலம் இரும்பாலையின் முழுத் திறனையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் எய்துவதற்கு சேலம், ஈரோடு, திண்டுக்கல், மதுரை, தூத்துக்குடி வரையில் அகலப்பாதை [ப்ராட்கேஜ்] அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவை மூலமாக நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த 30, 40 ஆண்டு காலமாக இரயில்வே போக்குவரத்தில் தமிழ்நாடு போதுமான வளர்ச்சியடையவில்லை. இரயில்வே மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்குச் செய்யப்படும் ஒதுக்கீடு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இந்த அரசு மத்திய அரசிடமும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடமும் இதை எடுத்துக் காட்டி, பெரும் தொகை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு வற்புறுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் பஸ் போக்குவரத்து, லாரி போக்குவரத்து மட்டும் பெருகிவரும் தேவையைப் பூர்த்திசெய்துவிட முடியாது. மிகப் பெரிய இயந்திரங்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமானால் இரயில் மூலமாகத் தான் முடியும். திருச்சி ஹெவி பாயிலர் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான பெரிய பெரிய இயந்திரங்களை லாரி மூலமாக எடுத்துச்செல்வது மிகவும் கடினம். திருச்சி-ஈரோடு அகலப்பாதை இருந்தாலும் சென்னையிலிருந்து நேரடியாக இல்லாத

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

குறைபாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னை வரையில், அதைப்போல தூத்துக்குடியிலிருந்து சேலம் வரையில் அகலப்பாதை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரின் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கணக்கில் கொண்டு பெருகிவரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்க 1968 ஆம் ஆண்டு 'மட்சு' மெட்ராஸ் ஏரியா ட்ரான்ஸ்போர்ட் ஸ்டடி யூனிட்—என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு, 20 ஆண்டுகளில் போக்குவரத்து வளர்ச்சி எப்படி இருக்கும் என்று ஆராய்ந்து அதற்குத் தேவையான என்னென்ன புதிய திட்டங்களை உருவாக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, 'ரேபிட் ட்ரான்சிடிஸிட்டத்தை' கொண்டுவரலாம் என முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

அந்த அடிப்படையில் 1973-வது ஆண்டு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திய பிறகு 1974-வது ஆண்டு முதற்கொண்டு மத்திய அரசின் இரயில்வே இலாக்கா மூலமாக சென்னையில் ஒரு ரேப்பிட் ட்ரான்சிடி ஸ்டீட்ம் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆராய்ச்சிக்குழு சென்னை யிலே பணியாற்றியது. அந்தக் குழு பணியாற்றி பல ஆலோசனைகளை வழங்கிற்று. அதனுடைய அடிப்படையான கருத்து என்னவெனில் சென்னை நகரத்தினுடைய போக்கு வரத்து இன்னும் 15 ஆண்டுகளில் இப்போது இருப்பதைப்போல் 4 மடங்காக நிச்சயமாக உயரும். மக்கள் தொகைப் போக்கு வரத்து மட்டுமல்ல, வண்டி வாகன போக்குவரத்தும் அதிகமாகும். அப்படி ஆகிறபோது வடக்கு தெற்கு போக்குவரத்தாக இருக்கின்ற கிழக்கு கடற்கரைச் சாலையில் ஒருமுகமாக அந்த போக்குவரத்தை தாங்கமுடியாததாக இருக்கும். இப்போது இருக்கும் கடற்கரைச் சாலையை நான்கு மடங்கு அகலமாக்கினால் கூட அந்தப் போக்குவரத்தை ஈடுகட்ட முடியாது. திருவல்லிக் கேணியிலிருந்து எண்ணூர் வரையில் அந்தப் போக்குவரத்து அதிகமாகக்கூடிய நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக சென்னை பெருநகரம் என்ற அடிப்படையில் அதற்கான வரைவு திட்டத்தை அமைக்கின்றபோது வளைவு சாலைகள் சுற்றுப்புற சாலைகள் அமைத்தாலும் கூட மிக அதிகமான போக்குவரத்து நெரிசல் ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் அன்டர் கிரவுன்ட் ஏற்படுத்தலாம் என்ற ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. அன்டர் கிரவுன்ட் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இல்லை, சில பகுதிகளுக்கு மட்டும்தான் என்று சொன்னார்கள். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் ஒருமுகமாகவும் அதற்கடுத்து கூவம் கால்வாய்ப் பகுதி வழியாகவும், திருவல்லிக் கேணி வழியாகவும் போக்குவரத்து ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எல்லாம் சொல்லி மூன்று நான்கு முறை ஆலோசிக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகு திட்டக்குழுவிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டக்குழுவிலே காரியக் கமிட்டி போல் ஏற்படுத்தி அதாவது ஸ்டடி க்ரூப் போல ஏற்படுத்தி

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

அவர்கள் பரிசீலனை செய்து கஸ்தூரி பாய் நகரிலே இருந்து திருவல்லிக்கேணி வரையில் ஏறத்தாழ 150 கோடி ரூபாயில்— அன்டர்கிரவுண்ட் அல்ல—மேலே நிலமட்ட இரயில்வேயும், மேல் நிலை இரயில்வேயும் அமைக்கக்கூடிய முறையில் அதாவது ஆன் திரவுண்ட், அன்ட் அப்ஆன் திரவுண்ட் என்ற வகையில் இரயில்வே போக்குவரத்து ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லி அதிலே முதல் கட்டமாக பாரதி சாலை என்ற பைகிராப்ட்ஸ் சாலையையும் பீச் இரயில்வே ஸ்டேஷனையும் இணைக்கக்கூடிய ஒரு ப்ராட்கேஜ் இரயில்பாதை 25 கோடி ரூபாயிலே அமைக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு திட்டம் தந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தைத் திட்டக் குழுவிலே நிராகரித்துவிட்டார்கள் என்பது நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும். திட்டக்குழு எதையும் நிராகரிக்கிறார்கள்; எதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட திட்டம் 10 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து நடந்தால் ரூபாய், 150 கோடி செலவழித்து 1991-லாவது முடிய வேண்டிய ஒரு முயற்சியாகும் இது. இப்படி பத்தாண்டுக் காலம் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டிய திட்டம் சென்னைப் போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்ப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமாகும். இந்த நெரிசலைத் தவிர்ப்பதற்கு வேறு எந்த உபாயமும் இல்லை. வேறு ஆல்டர்நேட்டிவ் திட்டம் எதுவும் கிடையாது என்றெல்லாம் எண்ணப்பட்டு அதற்குப் பின்னாலே வழங்கப்பட்டது. இப்படிப் பட்ட திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி திட்டக்குழு கைவிட்டுவிட்டது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது, என்று அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இரயில்வே இலாக்கா செய்து வருகிற புதிய திட்டங்கள் வேறு எதுவுமே இல்லை என்ற அடிப்படையில் இருக்கின்ற இந்த ஒரே திட்டத்தைக்கூட கைவிட்டு விட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. வருங்காலத்தில் நெரிசல் ஏற்படும் என்பது எல்லாத் துறைகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே, அதற்கு வேண்டிய நிலத்தையும் தமிழக அரசு கொடுக்க ஒப்புதல் தந்து விட்டது. இந்தத் திட்டத்தைக் கை விட்டுவிடவில்லை. தமிழக அரசு சிறப்பு பிரதிதியின் மூலமாக வேண்டிய ரிக்கார்டுகள் கொடுத்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: இந்தத் திட்டத்திற்குரிய நிலத்தின் மதிப்பு 65 இலட்ச ரூபாய் என்று நான் சொல்வதாக இருந்தேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 செப்டம்பர் 11]

65 இலட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலத்தைக் கொடுத்த நமக்கு மதிப்பில்லாத காரணத்தால்—என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன்—இந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்டுக் பெறக்கூடிய வலிமை நமக்கு இல்லாத காரணத்தால் வலுவான முறையில் குரலை எழுப்புவதற்கு இன்றைய ஆட்சி யாளர்களுக்குத் துணிவு இல்லாத காரணத்தால் பிரதமரை அணுக இயலாத நிலையில் இருக்கின்றனர். அப்படி அவரை அணுகினாலும் குழைந்து போகிற நிலைமை ஏற்படுகிற காரணத்தால்—மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் மனோகரன் சிரித்துக் கொண்டே காரியம் சாதித்து விடலாம் என்கிறார். அவர் வேறு எங்காவது காரியம் சாதித்திருக்கலாம்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஆனால் இதில் சாதிப்பாரா என்று தெரியவில்லை. அப்படிச் சாதிப்பாரானால் திரு. கி. மனோகரன் அவர்களை நான் பாராட்டுவேனே தவிர எப்படியோ காரியம் ஆக வேண்டுமே தவிர, சாதிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை நான் வாழ்த்துவேனே தவிர குறை காண மாட்டேன். மத்திய அரசு இத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடுகிற அளவிற்குத் திட்டக்குழு ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டால்—இந்த மெட்ரோபலிட்டன் டிபுளினிஸ்போர்ட் ப்ராஜக்ட் ரெயில்வே துறையால் அமைக்கப் பட்டது—குழு தன் பணியை 31-3-79 அன்று முடித்துக் கொண்டு சென்னையை காலி செய்து விடவேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே 1975-ஆம் இப்படி ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அப்போது முயற்சி எடுத்து அதைத் தொடர வைத்தோம். அமைப்பு முறையை மாற்றித் தந்தோம். அந்த முழு விவரமும் அரசாங்கத்தினிடம் தந்திருப்பதால் முழு ஏமாற்றத்திற்கு அரசாங்கம் வழி விட்டு விடாது என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திலுள்ள ஊழியர்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு நம்பிக்கை தர நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். என், ஜி.ஓ. க்களுக்கு புதிய ஊதிய விகிதத்தை அமல்படுத்துவதற்கு ஒரு குழுவை நியமித்தோம். அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்வதில் தவறு இல்லை. அப்படிச் தெரிந்திருப்பது நல்லது கூட. ஆலோசனைகள் கூட வழங்கலாம்; ஒரு வேளை அரசு முடிவு எடுக்காமல் எப்படித் தெரிவிப்பது என்ற எண்ணத்தில் முடிவு எடுக்காமல் இருக்கலாம். தாமதம் நல்லதல்ல. ஊதிய உயர்வை எதிர்பார்த்து அவர்கள் சோர்ந்து போகக் கூடிய அளவிற்கு நாம் தாமதப்படுத்துவது எந்த வகையிலும் பயன் தராது—எப்படியும் அரசாங்கம் பணம் தரப்போகிறார்கள். எவ்வளவு என்பதைத்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். தீர்மானித்து

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதை விரைவாகத் தருவதாக அறிவிப்பதில் ஏற்படக்கூடிய மன நிறைவு அரசாங்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத் துறைகளில் ஏற்படக்கூடிய குறைகள் இருக்கின்றன.

நான் ஒன்றை நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பவானிசாகரில் ஒரு பயிற்சி முகாம். அந்தப் பயிற்சி முகாமின் தலைவராக இருக்கிற அல்லது நிர்வாக அதிகாரியாக இருப்பவர் ஒருவர் அங்கு பயிற்சிக்கு வந்திருந்த இளநிலை எழுத்தர்களிடம் நடந்து கொண்ட முறை பற்றி ஒரு மனு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மேல் உள்ள அதிகாரிகள் விசாரித்திருக்கிறார்கள். விசாரித்து அவரை மாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். மாறுதல் செய்தார்களே தவிர அவர் நடந்துகொண்ட முறைபற்றிச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுக்களின் அளவைப் பார்த்தால், அவை உண்மையாக இருந்தால் அவர் அரசுத் துறையில் இருப்பதற்கே தகுதி உள்ளவர் அல்ல. அது உண்மை அல்ல என்றால் அது வேறு. ஒரு அமைச்சர் அதைப் பற்றி அறிந்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். இல்லாவிடில் அந்தப் புகாரை தர இருக்கிறேன். இளநிலை எழுத்தர்கள் பயிற்சிக்காக ஏறத்தாழ 200 பேர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று மாத கால பயிற்சி. அதில் பெண்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் தங்களுடைய மானத்திற்குக் குறை ஏற்பட்டு விட்டதாக எண்ணுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. விளக்கங்கள் உள்ளன. அவற்றை நான் பேசுவது தேவையில்லை. அப்படி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் அரசாங்க உத்தரவு ஒன்று போகிறது. என்ன உத்தரவு, ஐந்து நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள், அதற்காக அவர்களது ஊதியம்—அந்த வேலைநிறுத்தத்திற்கான நாட்களின் ஊதியம்—பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் பணியாற்றுகிற துறைகளுக்கு உத்தரவு சென்றிருக்கிறது.

அவ்வளவு சர்வாதிகாரமாக மேல் அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வது நல்லதல்ல. தவறு செய்தவர்கள் யார் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக குறைபடுகிற 200 பேர்கள் மீது விசாரணை என்றால்,—எந்த விசாரணையும் இல்லாமல் உண்மை ஓரளவு கைவிடப்பட்டு—ப்ரொபேஷன் பீரியேட் இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்து நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு நிரந்தரமாக்கப்படும் உத்தரவைத் தராதீர்கள் என்று சொல்கிற நிலை இருந்தால் எதை நம்பி இந்த நாட்டில் குறை உள்ளவர்கள் மீது குறைகளை அரசிடம் எடுத்துச் சொல்வார்கள்? அரசிடம் மக்கள் சொல்கிற கருத்துக்கள், ஆங்காங்கு அதிகாரிகளால் கவனிக்கப்படாத கருத்துக்கள் பல உள்ளன.

ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ நகரசபைகளில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் போடுகிற போது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த 10, 12 பேர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

எதுவும் தெரியாதவர்கள் கூடப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நகரமன்றங்களில் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள். உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள், எம். எல். ஏ. க்களாக இருந்தவர்கள், வணிக சங்கத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் இவர்களைப் போட வேண்டிய குழுக்களில் அவர்களில் ஓரிருவரைப் போட்டு விட்டு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஏழெட்டுப் பேர்களைப் போட்டு விடுகிறார்கள். போடக் கூடாது என்பதல்ல, என்ன நியாயத்தைச் சொல்லமுடியும். அதனால் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. ஆக பவானிசாகரில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் காதுக்குப் போய் விசாரிக்கச் செய்து பின்னால் மறுபடியும் அவர்களுக்குத் தொல்லை தருகிற முறையில் அரசு உத்தரவுகள் சென்றிருப்பதை, அந்த உத்தரவுகளை வாபஸ்பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். மதுரையில் ஆளும் கட்சி வெற்றி பெற்றது. மாநகராட்சித் தேர்தலில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றதைப் பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில் நான் கூற விரும்புவது வெற்றி பெறலாம் என்ற எண்ணம் வந்ததால் தான் மதுரை தேர்தலை வந்தது. இல்லையென்றால் சென்னையில் அல்லவா தேர்தலை ஆரம்பித்திருப்பார்கள் அவர்களுக்கே நம்பிக்கையில்லை, வெற்றி பெறுவோம் என்று. அவர்கள் வெற்றி பெற மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கும் இருக்கிறது, மட்டுமல்ல, நாங்கள் நம்பிக்கையை பெற்றிருக்கிறோம். என்னவென்றால் ஆளும் கட்சி செல்வாக்கை இழந்து வருகிறது என்பதற்கு எங்களுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு நேரத்தில் தேர்தல், சென்னை மாநகரத்திற்கு இன்னொரு நேரத்தில் தேர்தல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்னொரு நேரத்தில் தேர்தல் என்று இல்லாமல் ஒரே நேரத்தில் அவர்களால் தேர்தலை நடத்த முடியவில்லை. செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கின்ற அரசாங்கமாக இருந்தால், ஒரே நேரத்தில் இந்த தேர்தல்களை எல்லாம் நடத்த முன் வரலாம், செல்வாக்கு இழந்திருக்கின்ற காரணத்தால் தான், தஞ்சாவூர் இடைத்தேர்தல் கூட வரக் கூடாது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது....

திரு. பி. முசிரிபுத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்)
மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட தேர்தலைகளை எல்லாம் நடத்தியிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு இருக்கிற குறை, சீக்கிரமாக விவாதத்தை முடிக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. க. அன்பழகன் : அது தான் தவறு என்றால், நாங்கள் தோற்றுப்போய் இங்கே வந்திருக்கிறோம். அதே போல் அவர்களும் அதே தவறைச் செய்து தோற்று எப்போது இங்கே வரப் போகிறார்கள்? அவர்களுக்கும் இந்த தவறை செய்யாமல் இருந்தால்

1978 செப்டம்பர் 11]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இங்கே வராமல் இருக்க முடியும், இல்லையென்றால் அவர்களும் இப்படி வரப்போகிறவர்கள் தான் என்பதைத்தான் காட்டுவதாக அமையும். இல்லையென்றால் இந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலமல்ல, அதற்கு மேலும் அதிகமாக அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தாலும் நாங்கள் வரவேற்போம். அந்த அளவுக்கு திரு. உமாநாத் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அதை வரவேற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். என்னதான் இருந்தாலும், இவர்களைப்பற்றி நாங்கள் நன்கு தெரிந்திருக்கின்றோம். அவர்களைப்பற்றித் தெரிந்தவர்கள் நாங்கள், பாம்பின் கால் பாம்பு அறியும் என்று சொல்வார்கள், அந்த நிலையில் இவர்களைப்பற்றி நாங்கள் நன்கு அறிவோம்.... அதே போன்று எங்களைப்பற்றியும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்..

திரு. ரா. உமாநாத் : இரண்டு பேர்களைப்பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரியும்....

திரு. க. அன்பழகன் : அதனால்தான் இவர்கள் ஆளும் கட்சியாகவில்லை. நான் கூற விரும்பியது....

திரு. துரை முத்துசாமி : எங்களுக்கும் அவர்கள் கட்சிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அப்படி எதுவுமே இல்லாதபோது காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றி ஏன் பேசவேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப்பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லை, தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கூற விரும்புவது, நாட்டில் அவ்வப்போது சில கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வரும். சில கட்சிகள் ஆட்சியிலிருந்து போகும். சில கட்சிகள் மறைந்தே போகும். ஆனால் நாட்டில் ஜனநாயக நம்பிக்கை என்பது எப்போதும் அழுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான். ஜனநாயகத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்ற அரசு, ஜனநாயக இயந்திரத்தை ஒழுங்காக சுழற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டும். இன்னொரு கட்சி ஆளும் கட்சியாக வருவதாக இருந்தாலும் கூட, அல்லது நாங்களே மீண்டும் ஒரு முறை ஆளும் கட்சியாக வருவதாக இருந்தாலும் இதே கருத்தை வலியுறுத்தியிருப்பேன். அதே நேரத்தில் ஜனநாயக நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்ற வகையில், ஜனநாயக சுழற்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற வகையில், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல்கள், நகரசபைத் தேர்தல்கள், மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் இவைகள் நடைபெற வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் தேர்தல் நடைபெறாத ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருந்தால் பொது மக்களுடைய குறைகள் அரசாங்கத்தினிடத்தில்தான் வந்து மோதும், அமைச்சர்களிடம் தான் வந்து மோதும். இதன் காரணமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் சில தவறுகள் மாநில

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

அரசாங்கத்தைச் சார்வது போல், பல பகுதியிலுள்ள குறைகளும் தவறுகளும் அரசாங்கத்தை வந்து சாரும். எனவே ஜனநாயக முறைகளைத் கடைப்பிடிக்கின்ற வகையில் ஒரே நேரத்தில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள், ஒன்றியத் தேர்தல்கள் நகரசபைத் தேர்தல்கள், இவை அனைத்தும் ஒரே நேரத்தில் நடைபெறுவதற்கு, அதற்கான ஜனநாயக உரிமையைக்காக்கின்ற வகையில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும். இந்திராகாந்தி அம்மையார் கூட ஒரே நேரத்தில் தேர்தலை நடத்த முன்வந்தார்கள். அப்படியில்லாமல் எப்போது பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தலை நடத்தலாம்? எப்போது நகரசபைத் தேர்தல்களை நடத்தலாம்? தனியாக கோயம்புத்தூர், சேலம், நீலகிரி இந்த மாவட்டங்களைச் சேர்த்து நடத்தலாமா, தென்ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களைச் சேர்த்து நடத்தலாமா, கன்னியாகுமரி திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைச் சேர்த்து ஒன்றாக நடத்தலாமா என்றெல்லாம் ஆலோசனை இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால், இந்த அரசுக்கு ஜனநாயகத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்பது தான் பொருள். ஜனநாயக முறைப்படி இந்த அரசுக்கு ஆட்சியை நடத்தத் தெரியவில்லை என்பது தான் பொருள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையை இந்த அரசு இழந்து விட்டது என்பது தான் பொருள் என்பதைக் கூறி, இந்த அளவில், நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மகேசுவரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டின் முதலாம் துணை மதிப்பீடுகளை இந்த அவைமுன் வைத்திருப்பதையொட்டி இங்கேபல கட்சிகளின் சார்பில் பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை உரிமையோடு, கடமையோடு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20.)

பேசிய ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும், எந்த அளவிற்குத் தங்களது பேச்சுக்களில் கடுமைகளைக் குறைக்க வேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குக் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு வழங்கி, ஆட்சிக்கு ஒத்துழைப்பாக இருந்தமைக்கு, நான் இந்த விவாதத்தில் பங்குபெற்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நல்ல மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற தொடர் கூட்டங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் போலன்றி, இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் பரிபூரணமாக இல்லா விட்டாலும், பெருமளவிற்கு அமைதி நிலவியதும், அனல் அதிகமாக இல்லாமல், பெருமளவிற்குத் தென்றல் வீசாவிட்டாலும், வெப்பம் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு எனது அருமை துரை முருகன், ரகுமான்கான் போன்ற நண்பர்களும், இன்னும் சொல்லப்

1978 செப்டம்பர் 11]

[திரு. கி. மகேசுவரன்]

போனால், திரு. சுப்பு போன்ற நண்பர்களும், தங்களது கருத்துக்களை எடுத்துவைத்து, உதவியிருக்கிறார்கள் என்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். சில நேரங்களில் கோபதாபங்கள் ஏற்படக்கூடும். அவைகள் எல்லாம் கொள்கைகளை வலியுறுத்துவதற்காக ஏற்படுகின்ற கோபதாபங்களே தவிர, இந்த அரசு இவை இவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டுவதற்காக எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற வாதங்களே தவிர, யோசனைகளே தவிர, வேண்டுமென்றே இந்த ஆட்சியைக் களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு யாரும் பேசவில்லை, பேசியிருக்க மாட்டார்கள். பேச வேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள்கூட, பேச ஆரம்பித்த சில நிமிடங்களில் கருத்துக்களை மாற்றியிருக்கக் கூடுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

(திரு. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை)

இன்றைக்கு இங்கே பேசி, கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவர்களில் நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவரைப் பொறுத்தவரை வயது கொஞ்சம் அதிகமானாலும், நமது கல்வி அமைச்சரைவிட அதிகமான சுறுசுறுப்பானவர். அவரது சுறுசுறுப்புக்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் ஆராய விரும்பவில்லை. அவர் ஒவ்வொரு முறை பேசுகின்றபோதும், எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. எடுத்துக் கொண்ட பொருளில் நின்று, தொடுக்கின்ற வாதங்கள் அத்தனையும், விடுக்கின்ற வேண்டுகோள் அத்தனையும், எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு அமைந்திருப்பதைக் கண்டு நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சில நேரங்களில் அவரது வார்த்தைகளில் கிண்டல் இருக்கும். அது அவரது இயற்கை. அதே போல் எனது பேச்சில் கிண்டல் வந்தால், அவர் அதை மகிழ்ச்சியோடு, மன நிறைவுடன் ஏற்றுக்கொள்வதும் அவரது இயற்கை. ஆனால், அவர் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துப் பேசும்போது, ஒன்றைத் தெரிவித்தார். அவருக்கு மிகப் பிடித்தமானது, சித்த வைத்தியம். இந்த வைத்தியத்தை வளர்ப்பதற்காக, சித்தத்தைச் செழுமைப்படுத்துவதற்காக ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்றும், அந்தக் குழுவை அமைப்பதன் மூலம், அதற்குரிய காரியங்கள் உடனடியாக நடைபெற வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் சென்ற தடவை பேசும் போது குழு அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்று சொன்னேன். குழு அமைக்கப்பட்டது என்பதை அப்போது நல்வாழ்வுத் துறை பொறுப்பினை ஏற்றிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அக்குழுவில் உள்ளடங்கிய பெயர்களை இந்த அவையில் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போது நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதிர்ச்சி தரத்தக்க வகையில் ஒரு குறிப்பை வெளியிட்டார்கள். பெயர்களை அறிவித்தார்களே தவிர, 15 நாட்களுக்கு முன்னால்தான் அவர்களுக்கு நீங்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்கள் என்று ஒரு கடிதம் போயிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு கூட்டம்கூட நடைபெறவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1978 செப்டம்பர் 11]

பத்து நாளைக்கு முன்னால் ஒரு கூட்டம் நடந்தது என்பதை நான் சொன்னதற்குப் பிறகு இப்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, கூட்டம் ஒன்று நடந்திருக்கிறது; அடுத்த கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது, தொடர்ந்து கூட்டம் நடைபெறும் என்பதை இந்த மருத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று அல்லது செழிக்க வைக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்களே அதைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு எப்போதும் தயங்காது என்பதை, நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது, பெரிய குற்றச்சாட்டு என்ற முறையில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நுகர்பொருள் கழகத்திற்கு 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றும் அது குறித்து தனது கவலையைத் தெரிவித்து இப்படியே இந்த நஷ்டங்கள் வந்து கொண்டிருந்தால் அது ஒரு கோடி, 2 கோடி, 3 கோடி என்ற அளவுக்குக் காலம் செல்லச் செல்லக் கூடாதா என்ற கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். நான் நமது எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கடலை எண்ணெய், மிக முக்கியமாக அந்த எண்ணெயை வாங்கிய நேரம், ஆளுநர் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம், அப்போது அதற்கு அதிகப்படியான கிராக்கி இருந்த நேரம், ஆகையால் அதிகமாக விலை கொடுத்து வங்க வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியம் ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பம், அந்தக் காரணத்தால் வாங்கிய பிறகு, ஓரளவுக்கு விலைவாசி வீழ்ச்சி அடைய ஆரம்பித்த பிறகு குறைந்த விலையில் விற்க வேண்டிய நெருக்கடிக்கு அரசு ஆளாக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களும் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறார்கள், இந்த ஆட்சியும் குறைந்த விலைக்கு விற்பது தீரவேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்ட காரணத்தால் தான் அந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டதே தவிர இது ஒரு தொடர் கதையாக இருக்காது என்பதை நான் பேராசிரியர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அவர்கள் சில தத்துவங்களைக் கூடச் சொன்னார்கள். ஆட்சி மாறும்—அப்படியெல்லாம் சொன்னார்கள். அது ஒன்றும் பெரிதாகக் கண்டு பிடித்துச் சொன்னது அல்ல. ஆட்சி மாறியிருக்கிற காரணத்தால் தான் நான் இங்கு நின்று கொண்டிருக்கிறேன், மாறியிருக்கிற காரணத்தால்தான் அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து கருத்துக்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) இதுவும் மாறும்; நான் மாறக் கூடாது என்று வாதாடவில்லை. இது நம் கையில் இல்லை என்பதை மட்டும் அருள் கூர்ந்து உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. இதை நிர்ணயிக்க வேண்டியவர்கள் நாலே முக்கால் கோடி தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை அருள்சூர்ந்து மறந்து விடக் கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. கி. மனோகரன்]

கிறேன். (திரு. ரகுமான் கான் எழுந்து நின்றார்) திரு. ரகுமான் கான் அவர்கள் எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு வேறு ஒரு கருத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கருத்து வேறு ஒன்றில்ல, இந்த 20-ம் பக்கத்திலும் 30-ம் பக்கத்திலும் இருக்கிற ஒன்றை எடுத்துக் காட்டி இது எப்படி இரண்டு பக்கத்திலும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது என்றார்கள். ஒன்றில் 6.83 லட்சம் ரூபாய் என்றும், இன்னொரு பக்கத்தில் 5.86 லட்சம் ரூபாய் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இரண்டும் ஒரே மாதிரியாக சிறை சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த தத்தானே என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் அதிலே குறிப்பிட்டது-மத்திய அரசு கடன் பெற்று செலவு செய்யப்படுகிற 12 லட்சம் ரூபாய் தொகை ஒரே பணிக்காக பொதுப் பணிகள் என்ற தலைப்பிலும், பொதுப்பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவுகள் என்ற தலைப்பிலும் இரண்டு இடத்திலும் இடம் பெற வேண்டிய அளவுக்கு என்ன நிலை என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேராசிரியர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு எனது பதில்— செலவினங்களின் வரம்பு களின் நிலையை ஒட்டி சிறு கட்டுமானச் செலவினங்கள் வருவாய்க் கணக்கிலும், பெரிய கட்டுமானச் செலவுகள் மூலதனக்கணக்கிலும் கணக்கு வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதியை நாம் மேற்கொண்டு கையாண்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வைத்திருக்கிற விதியைச் சொல்லுகிறேன். சிறிய கட்டுமானச் செலவினங்கள் வருவாய்க் கணக்கிலும், மற்றவை மூலதனக் கணக்கிலும் கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அது ஏதோ புதிதாகச் சொன்னதாகக் கருதவில்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள்,

Chief Minister's Accident Relief Fund என்று குறிப்பிடுகிற போது முதலமைச்சருக்கு விபத்துப் போல் ஆகிவிடாதா, இது சரிதானா என்று கேட்டார்கள். இது புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நிதி என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

(பிற்பகல் 12-30)

இதற்கு முன்பு இருந்தது Chief Minister's Public Relief Fund முதலமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதி என்பது, இப்போது Chief Minister's Accident Relief Fund

[திரு. கி. மனோகரன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எடுக்கப்பட வேண்டிய முறையிலே எடுக்கப்பட வேண்டிய நோக்கத்தோடு கருத்துக்கள் எடுக்கப்பட்டால் அதிலே விபத்து வராது. ஆனால் எடுக்கப்பட வேண்டிய முறையில் எடுக்காமல், வேறுவகையில் எடுக்கப்பட்டால் அப்படி எடுத்துச் சொல்பவரின் கருத்துக்குத்தான் விபத்து ஏற்படுமே தவிர பிரச்சினைக்கு விபத்து ஏற்படாது. (THIRU A. RAHMAN KHAN: The expression is wrong) இதனால் ஒன்றும்—Chief Minister's Accident Relief Fund என்பதால் ஒன்றும் சீப்மினிஸ்டருக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ அல்லது விபத்து வந்துவிடுமோ என்று எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் கருத வேண்டியதில்லை.

திரு. துரை முருகன் : முன்னாலே இருந்ததை இப்போது பெயர் மாற்றுவதிலே என்ன மிகப் பெரிய சாதனை வந்தது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது?

திரு. பி. முகிரிபுத்தன் : (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி என்று வைத்தார்கள். முதலமைச்சருக்கு நிவாரணமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஏற்கனவே இருந்தது Chief Minister's Public Relief Fund என்பது. இப்போதும் இருக்கிறது. இது இரண்டாவதாக உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே இரண்டையும் போட்டு திரு. துரை முருகன் அவர்கள் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காருடைய டைட் அகிஸ்டென்ஸைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலேயும் அதற்குப் பின்னாலே உருவாக்கப்பட்ட தனிக் குழுவிலேயும் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை நான் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவரின் கவனத்திற்கு வைக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் தட்டிக் கேட்கிற தெரியும் இந்தச் சர்க்காருக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம், இந்தச் சர்க்கார் அங்கே போகும் போது பிரதம அமைச்சரைப் பார்க்கும் போது கொஞ்சம் குழைந்து போகலாம், வளைந்து போகலாம், நெளிந்து போகலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். எனக்கு இருக்கிற பெயர் வளையாதவன் என்பது தான், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூட நீங்கள் கொஞ்சம் வளைந்து போகவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். வளையவேண்டிய இடத்திலே வளைவதும், நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டிய இடத்திலே நிற்பதும் என்னுடைய இயல்பு. வாதாட,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. கி. மனோகரன்]

வேண்டிய நேரத்திலே வாதாடுவேன், மாண்புமிகு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களிடத்திலேயும் சரி, பிரதம அமைச்சரிடத்திலேயும் சரி, நிதியமைச்சரிடத்திலேயும் சரி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற நண்பர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக இது குறித்து எந்தவிதமான சந்தேகமும் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவருக்கு வரவேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசும்போது இந்த ஆட்சியின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊரெல்லாம் பேசுவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்துள் இருக்கிற பத்திரிகைகள், மற்றவர்கள் எல்லாம் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லாம் இருக்கட்டும், மனசாட்சியோடு பிரச்சினைகளை அணுகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு உங்களைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு தனக்கென தனி பாணியை அணுக முறையாகக் கொண்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் போராட்டம் நடந்தால் மாணவர்கள் அணி அணியாகத் தலைமைச் செயலகம் நோக்கி வருவார்களானால் உள்ளே இருந்து கொண்டு நான் அவர்களைப் பார்க்கமாட்டேன் என்று சொல்கிற அணுகுமுறை புரட்சித் தலைவருக்கு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்). கைதட்டுவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை, கைதட்டினால் பிரச்சினையைக் கிளப்புவார்கள். திரு. துரை முருகன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இன்னும் ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் இங்கே வந்து முதலமைச்சரைப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமென்று தெரிவித்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக முக்கியமான விவாதத்திலே ஈடுபட்டிருந்தபோதும் கீழே இறங்கி வந்து மாணவர்கள் நின்று கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்று அவர்களோடு ஒரு மணி நேரம் நின்று கொண்டே பேசிய பிறகு வேகத்தில் வந்து மாணவர்கள் திரும்பிப் போகும்போது எம். ஜி. ஆர். வாழ்க என்று சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான் கான் : *** **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான் கான் தயவு செய்து உட்கார வேண்டும். எதையும் என்னிடம் அனுமதி கேட்டுப் பேசங்கள்.

THIRU A. RAHMAN KAHN: With your permission....

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நான் அனுமதி கொடுக்காமல் அவர் பேசியது அனைத்தையும் நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அணுகுமுறை என்று வரும்பொழுது.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன்.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: I am not yielding.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் yield செய்யவில்லை. உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அணுகுமுறை என்று வரும்பொழுது அது விவசாயிகளானாலும் சரி, ஆசிரியர்களானாலும் சரி, மாணவர்களானாலும் சரி, மற்றவர்களானாலும் சரி, அவர்களை அழைத்துப் பேசப் பழக்கப்பட்டு, பரிகாரம் காணும் பேர்க்கிணைத்தான் அணுகுமுறையாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களை இரும்புக்கரம் கொண்டு தாக்குவோம் என்று பயமுறுத்துகின்ற போக்கில் இந்த ஆட்சி நிச்சயமாக எந்தக் காலத்திலும் இருக்காது என்பதை அவைக்கு அடக்கத்தோடு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஜனநாயக அணுகுமுறையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் இங்கே குறிப்பிட்டார். நமது ஆசிரியர்களை அழைத்துக் கல்வியமைச்சரவர்கள் இன்னும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆக, பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன என்பதை ஒத்துக்கொண்டு பேசிய நமது எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் நமது அணுகுமுறை, அழைத்துப் பேசுவதன் மூலம், உட்கார்ந்து பேசுவதன் மூலம், விவாதங்களை எழுப்பி அதன் மூலம் பரிகாரம் சாண்பது என்பதுதான் என்பதை ஒத்துக் கொண்டமைக்காக—கத்துக்கொள்ள ஓரளவிற்கு மனம் தயங்கினாலும், மறு வார்த்தையின் மூலம் ஒத்துக் கொண்டமைக்காக—எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே முதலில் பேசிய திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள், திருப்போரூர் தொகுதியினைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அங்கே கையூட் என்ற அரிசனக் காலனி இருக்கிறது, அந்தக் காலனி கவனிக்கப்படவில்லை என்றும், அந்தக் காலனிக்குப் போதுமான அளவிற்கு எதையும் இந்த அரசு செய்யவில்லை என்றும், சாட்சிக்கு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கின்ற நமது பேரவைத் தலைவரவர்

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. கி. மனோகரன்]

களையேகூட அழைத்து அவருக்கே இந்த விஷயங்களெல்லாம் தெரியும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு இதுகுறித்து இந்த அரசுகவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பழனிமுத்து அவர்கள் ஆத்தூர் தொகுதியில் மலைவாழ் பகுதி மக்களுக்கும், ஆதிவாசி மக்களுக்கும் மாடு ஆடுகளை மேய்க்க மேய்ச்சல் நிலம் தரப்படவில்லை என்றும் அதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி அரசுக்குச் சில யோசனைகளைக் கூறினார்கள். யோசனைகளை இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு இங்கே பேசியவர்கள் ஒய்வு ஊதியம் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள், நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, ஏற்கனவே பத்தாண்டுக் காலம் பணியாற்றியவர்களுக்கு நிச்சயமாக அது உண்டு, அதற்கு முறைந்த காலமாகப் பணியாற்றியவர்களுக்குக் 'கிராசுவிட்டி' கிடைக்கும் என்பது நாம் இதுவரை கையாளும் முறை. அதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்,

இன்னுமொருவர் பேசியபொழுது, விதவைகளுக்குப் பணம் தருவோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் பல இடங்களில் தரவில்லை என்றும், அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களாக ஆகி வயது வந்து விட்டவர்கள் என்ற முறையிலேயும், விதவைகள் என்ற முறையிலேயும் கேட்டதற்குப் பிறகும் அவர்களுக்குப் பணத்தை இந்த அரசு வழங்கவில்லை என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், எந்தெந்த இடங்களில் தரப்படவில்லை என்பதை அவர்கள் எனக்குச் சட்டிக் காட்டுவார்களேயானால் அதற்கு உடனடியாக நிச்சயமாகப் பரிசீலனை காணுகின்ற முயற்சியை நாங்கள் மேற்கொள்வோம் என்பதை அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், பெட்டிஷன்களை எனக்கே கூட அனுப்பலாம், முதலமைச்சருக்கும் அனுப்பலாம், அமைச்சராக இருக்கின்ற யாருக்கும் அனுப்பலாம். ஏனென்றால் பேராசிரியர் அமைச்சராக இருந்தபொழுது பல பெட்டிஷன்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே, யாருக்கும் அனுப்பலாம், கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி. அதிலே ஒன்றும் தப்பு இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : காரியம் எங்கே நடக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : காரியம் எங்கே நடக்கிறது என்று கேட்டார்கள். இது தான் குத்தலாகப் பேசுகிற பேச்சு. இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் சொல்லித்தான் அந்தக் கமிட்டி போடப்பட்டது, சித்த வைத்தியம் ஒழுங்காக நடக்கிறது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அதைப் பாராட்டு

[திரு. கி. மனோகரன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

வதற்குப் பதிலாக எங்கே நடக்கிறது, கூட்டமே நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 15 நாட்கள்தான் ஆகின்றன கடிதம் போய்ச் சேர்ந்து என்று சொல்லியபிறகு. நான்கூட விசாரித்தேன், ஒரு கூட்டம் நடந்து முடிந்த பிறகு அடுத்த கூட்டத்திற்குச் செல்ல, தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைப் பேராசிரியர் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் எவ்வளவு ஆசையோடு உங்கள் கருத்துக்களைக் கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அதை உற்சாகப் படுத்துவதைவிட்டு விட்டு உள்ளத்தை நோக வைக்கும் அளவிற்குக் கருத்துக்களைப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதற்குப் பிறகு இன்னொன்றைச் சொன்னார், அது அவருக்குக் கைவரப்பெற்ற கலை. சிரிப்பின் துணுக்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதில் நாம் அனைவரும் ஒன்றாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்பொழுது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே போராட்ட வீரர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைய வேண்டுமென்று வீரமாகப் போராடிய அந்த வீரர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை ஆளுநர் ஆட்சியின்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள் என்றும் வேதனையோடு சொன்னார்கள். ஆகவே, அவர்களுக் கெல்லாம் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று எனது அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு தலை சிறந்த பண்பு என்னவென்று சொன்னால் சட்டமன்றத்திலே பேசிவிட்டு அதற்குப் பிறகு பேசாமல் இருப்பது வாடிக்கையாக இருக்கிறது. ஒரு சமயத்திலே நானே தெரிவித்தேன், பனைமரத்திலேயிருந்து கீழே விழுந்து இறந்தவர்கள் பட்டியலைக் கொடுங்கள், அந்தப் பட்டியலை வைத்து நானே சர்க்காரின் உதவித் தொகை வழங்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி இத்தனை மாதங்கள் ஓடியதற்குப் பிறகும் இதுவரை அவர்கள் பட்டியல் தரவில்லை. திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களைக் கூட நான் கேட்டேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் கேட்டது உண்மை. ஆனால், மாவட்டத்தில் இறந்து போனவர்களுடைய பட்டியல் என்னுடைய கைவசம் இல்லை. எல்லா பெயர்களும் அம்மாவட்ட அதிகாரிகளால் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அனுப்பப்பட்டு பல மாதங்களான பிறகும் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை.

1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: மன்னிக்க வேண்டும். எல்லா பெயர்களும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று எந்த அடிப்படையில் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று எலக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி எல்லாப் பெயர்களும் அனுப்பப்பட்டிருக்குமானால் அது எனது பார்வைக்கும் பரிசீலனைக்கும் வந்திருக்கும், வரவில்லை. ஒருவேளை நீங்கள் சொல்லக் கூடும். அனுப்பிய இடத்திலே அது தேங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடும். நேற்றைக்கு முன்தினம் கூட நான் கேட்டபொழுது, நீங்கள் சொன்னது பத்மமூர்த்தம், நாகர் கோயில் ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆஃபீஸில் லிஸ்ட் வந்திருக்கிறது என்றும் நீங்களே பார்த்து கேட்கக் கூடாதா என்றும் கேட்டதாக எனக்கு நினைவு. இனிமேல் முடிவும் ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பொறுத்த வரை நானே எடுத்துக்கொள்வேன். அவர் சொன்ன கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கொள்வேனே தவிர, நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை நானே எடுத்துக் கொள்வேன் என்பதை ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள், நிச்சயமாக பவானிசாகரைப் பற்றிப் பேசியபொழுது, ...

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, அப்படியென்றால் தியாகிகளுடைய கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்வார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: எதோ பென்ஷனைக் கேட்டு, உடனடியாக என்னிடமிருந்து வாக்குறுதி வாங்கியவுடன், தொகுதிக்குப் போய், பார்த்தாயா நான் வாங்கி வந்து விட்டேன் என்று கடமையாற்றுகிற நல்லெண்ணத்தில் அவர் கேட்கிறார். அதுபற்றி நிச்சயமாக நான் பரிசீலிப்பேன் என்று தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தாலே தயவு செய்து இப்பொழுதே இந்தப் பேச்சு முடிந்தவுடன் எனது அறைக்கு வந்து பணத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு இங்கே பேசிய எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர்தான் கேட்டார். . . . (திரு. க. அன்பழகன்: பவானிசாகர்பற்றி) பவானிசாகரை நான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

இந்தத் தேர்தல்களை எல்லாம் நீங்கள் நடத்தாமல் இருக்கிறீர்களே, மதுரையைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள், அதற்கான காரணம் எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னார் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் நாங்கள் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். தோல்வியும் வெற்றியும் சகஜம் என்று தத்துவம் சொன்னார்கள். நான் அதை முழுமையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

மதுரையை ஏன் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள் என்று கேட்டார். நானாக்கு, கோவையை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள் என்று கேட்கிற வாய்ப்பும் வரும். அதற்குப் பிறகு சென்னையையும் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிற வாய்ப்பும் வரும். ஆகவே குறிப்பிட்ட பகுதி அந்தப் பகுதி, எங்களுக்குச் சாதகமான பகுதி என்பதால் தேர்ந்து எடுக்கப்படவில்லை யென்று தெரிவித்து, ஏற்கனவே உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டதைப் போல், எல்லா தேர்தல்களும் ஒன்றாகவே நடத்தப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, இந்தச் சந்தேகம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கு வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான்கருதுகிறேன்.

இப்போது உங்கள் முன்னாலே மற்றபடி சொன்னவர்கள் அத்தனை பேர்களும் தெரிவித்த கருத்தையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்களே தவிர, புதியகருத்து எதையும் தெரிவிக்கவில்லை. திரு. எஸ்.ஜே. இராமசாமி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், கட்டப்படுகின்ற பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் பலமாக இருக்கட்டும் என்று தெரிவித்தார். நான் சொல்லுகிறேன், கட்டப்படுகின்ற கட்டடங்கள் அது பள்ளிக் கட்டடங்கள் ஆனாலும், மருத்துவமனைக் கட்டடங்கள் ஆனாலும், எந்தக் கட்டடங்களாலும் ஒழுங்காக, முறையோடு கட்டப்படுகின்ற அளவிற்கு உன்னிப்பாகவும், கவனிப்பாகவும் இந்த அரசு இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு கடைசியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது ஒன்றே ஒன்றுதான். என்னைத் தவறாக யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். தயவு செய்து உணர்வுகளைப் புரிந்து உங்களது கருத்துக்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்று 1½ ஆண்டுக் காலத்திற்குள், இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து 7 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் ஆட்சிப்பொறுப்பிலே இருந்த எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அன்பழகன் போன்றவர்கள் தொடுக்கின்ற கேள்விகளை பார்க்கின்றபோது, ஏதோ நாங்கள் 15 ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் போலவும், அப்பேர்ப்பட்ட நீங்கள் இதை எல்லாம் செய்யக் கூடாதா என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் கேட்டதற்கு நன்றி. ஏனென்றால் ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் செய்கின்ற திறமை உங்களுக்கு இருக்கிறபோது ஏன் நீங்கள் செய்யவில்லை என்று எங்களுக்கு சூட்டப்பட்ட ஆரமாக நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேனே தவிர, என்னென்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி தயவு செய்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலை பராமரிப்புப் பற்றிச் சொன்னார்கள் சென்னையிலே எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வெள்ளத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட பெரும் சேதத்தி் சாலைகள் பழுதடைந்த நேரத்தில், போர்க்கால நடவடிக்கைகளைப்போல இந்த அரசு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. கி. மனோகரன்]

நடவடிக்கை எடுத்து சென்னையிலும், மற்ற இடங்களிலும் செப்பனிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கின்ற யாருக்கும் தெரியும். இவைகளை சாதனை என்று சொல்வதைவிட நாங்கள் செய்கின்ற கடமை என்று சொல்லும்போது, அதனைப் பாராட்டுகின்ற நல்ல பண்பு இங்கே இருக்கிற எதிர்கட்சித் தலைவர்களுக்கு இருப்பது நல்லது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைகள் நடந்தால் தயவு செய்து சுட்டிக்காட்டுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் குறைகளை நீங்கள் சுட்டிக் காட்டாமல் இருப்பீர்களேயானால், பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல மந்திரிகள் இந்த இடத்திலே வருவீர்கள், தாங்கள் அந்த இடத்திற்கு வருவோம் என்று சொல்லிவிட்டு, திரு. உமாநாத் அவர்கள் கட்சியையும், மற்றக் கட்சிகளையும் ஒரு பக்கத்தில் தள்ளி விட்டார்கள், நான் அந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்தை சுருக்கிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. உமாநாத் கட்சி கூட வரலாம், ஜனநாயகத்திலே, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் நமது மாரிமுத்து அவர்கள் கூட இதே முதலமைச்சர் பதவியிலே உட்கார்ந்து தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற காலம் வந்தாலும் வரலாம். வராது என்று நான் சொல்லவில்லை. அதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பது தான் கேள்வியே தவிர, அவர்கள் வரக் கூடாது என்று வாதாடவில்லை. திரும்பவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள். மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் என்னைப் பார்த்துக் கேட்கக் கூடும். அவரவர்களுக்குச் சில அபிப்பிராயங்கள் இருக்கக்கூடும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், குறைந்த பட்சம் ஒரு 15 ஆண்டுக்காலம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருக்கட்டும் என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை நான் மிக அடக்கத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூட இதிலே மகிழ்ச்சி. ஏனென்றால் அவரே சொன்னார், எங்களுக்குள்ளே உள்ள உறவு எங்களுக்குத் தான் தெரியும். பாம்பின் கால் பாம்புதான் அறியும் என்று சொன்னார்கள். உள்ளங்களை உள்ளங்கள்தான் அறியும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். என்ன காரணத்தாலோ அவருக்குப் பிடித்தமான உதாரணத்தை அவர் சொல்லியிருக்கிறார், அதைப் பற்றி நான் வருத்தப் படவில்லை.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. எஸ். கணேசன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் பதில் உரையில் 3-வது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையைப் பற்றிக்குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றும் இல்லை. அது மிகவும் ஏமாற்றம் தருகிறது. மற்றொன்று தற்போது ஒரு புதிய அணுகுமுறையை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது. எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அது விவசாயிகள் போராட்டமாக இருந்தால் அந்தப் போராட்டம்

[திரு. எஸ். கணேசன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

உருவாகிற நேரத்தில் வண்டிகளை உடைப்போம், மாடுகளை ஏலம் போடுவோம் என்று ஒரு புதிய அணுகு முறையை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கணேசன் அவர்கள் எனக்கு நீண்ட கால நண்பர். ஆகையால் தான் அவர் நல்ல பொறுப்பான கேள்வியைக் கேட்டு இருக்கிறார். அவர் கேட்டதிலே ஒன்று, 3-வது சம்பளக் குழுவின் அறிவிப்பு எப்போது வரும் என்று கேட்டார்கள். நான் 3 நாட்களுக்கு முன்பு என்று கருதுகிறேன், இங்கே தலைமைச் செயலகத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது, நிச்சயமாக இந்த அறிக்கை விரைவில் வரும், அந்த அறிக்கையை வெளியே விடாமல், பதுக்கி குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைப்பதன் மூலம் எந்தப் பலனையும் இந்த அரசு அடையப் போவது இல்லை என்றும், அது குறித்து ஆழ்ந்து பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்றும் அந்தப் பரிசீலனை விரைவில் முடியும் என்றும், ஆகவே, விரைவிலேயே நாங்கள் அறிவிப்போம் என்றும் நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். சொல்லி, அவர்கள் கேட்பார்கள் என்று நாளைவே கருதித் கொண்டு ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு, விரைவில் என்று சொன்னால் அது ஒரு மாதமா, 2 மாதமா, 6 மாதமா என்று நீங்கள் கேட்கக் கூடும் என்று அவர்கள் கேட்க நினைத்த அந்தக் கேள்வியை நானே அவர்கள் கேட்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டு, அதைக் கேட்கிற உணர்வு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று தெரிந்து, 'விரைவில்' என்று சொல்கிறபோது இரண்டு வாரத்திற்குள் அந்த அறிக்கை வெளியிடப்படும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். ஆகவே, திரு. கணேசன் அவர்கள் கேட்ட இந்தக் கேள்விக்குக் கூட நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன். அது ஒரு இரண்டு வாரத்திற்குள் நிச்சயமாக வெளியிடப் படுகிற சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : அது அண்ணா பிறந்த நாள் பரிசாக இருக்கும் என்று எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : திரு. இளங்கோவன் அவர்களுக்கு எப்போதும் ஆசை அதிகம். அந்த ஆசையின் அடிப்படையில் அண்ணா பிறந்த நாள் என்று கருதுகிறார்கள். இரண்டு வாரங்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அண்ணா பிறந்த நாள் என்று சொல்கிறபோது இடையில் எத்தனை நாட்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, இன்னொரு கேள்வியைத் திரு. கணேசன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அணுகு முறையைப் பற்றிப் பேசுகிற போது, விவசாயிகள் வண்டிகளைக் கொண்டு வந்து குறுக்கே

1978 செப்டம்பர் 11]

[திரு. கி, மனோகரன்]

விட்டால், மாடுகளைக் கொண்டு வந்து குறுக்கே நிறுத்தி வைத்தால், போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துக் கொண்டு போவார்கள், நம்முடைய வரிப் பணத்திற்கு....(குறுக்கீடு) இருக்கட்டும், நான் உங்களைப் பார்த்து கேட்டுக் கொள்ளக் விரும்புவது, முதலமைச்சர் இப்படிச் சொல்லி விட்டார் என்று இப்படி வேதனைப் படுகிறீர்களே, சங்கடப்படுகிறீர்களே, ஐயோ பாவம் என்று கண்ணீர் விடுகிறீர்களே, உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், பொது மக்களுக்கு அந்த அளவிற்கு, தொல்லை செய்கிற அளவிற்கு மாடுகளை, வண்டிகளைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவது என்ற அந்தச் சூழ்நிலை இருக்குமானால், எனது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்து இருப்பார்களானால், அனுமதித்து இருப்பாரா, சகித்துக் கொண்டு இருந்து இருப்பாரா என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். இதிலே கட்சி வேறுபாடு இல்லை. நான் திருப்பித் திருப்பித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், பொது மக்களுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில்.....

திரு. துரை முருகன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்தால் அனுமதித்து இருப்பாரா என்று நிதி அமைச்சர் கேட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இப்படி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய அனுமதி இல்லாமலேயே நீங்கள் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். உங்கள் அணுகுமுறையை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அந்த அணுகு முறை எனக்குப் பிடிக்காத ஒன்று.

திரு. துரை முருகன் : உங்கள் அனுமதியோடு பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேசுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை வந்தால் அதைச் சகித்துக் கொண்டு இருப்பாரா என்று கேட்டார்கள். இதே போன்று ஒரு சூழ்நிலைதான் கோயம்புத்தூரில் ஏற்பட்டது. ஆனால், அப்போது அதைச் சகித்துக் கொண்டுதான் இருந்தார், அதை அவர் பொறுத்துக்கொண்டுதான் இருந்தார். மாடுகளை ஏலம் போடுகிறேன், வண்டிகளை நொறுக்குகிறேன், போலீஸ்காரர்களை விட்டு அவர்களுடைய முதுகெலும்பைப் பதம் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லாமல் பொறுத்துக் கொண்டு, சகித்துக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணிக்கெல்லாம் முடிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது; அதற்குள் முடித்துவிடுகிறேன்.

இங்கே இரண்டு நிமிடங்களுக்கு அருமையான ஒரு வசனம் நம்முடைய துறைமுருகன் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. அவர் எங்கோ இருக்க வேண்டியவர் இங்கே இருக்கிறாரோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு. அவர் தெரிவித்தார், ஏதோ நாங்கள் ஏலம் விட்டதைப் போலவும், வண்டிகளைக் கொண்டுபோய் எங்கோ விற்றுவிட்டதைப் போலவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். நாங்களும் அதைச் செய்யவில்லை.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்போது சொன்னார்கள், பொது மக்களுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கின்ற, அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் உண்டாக்குகிற இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தேவையா? இது நியாயம் தானா என்று கேட்டார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவறுகளுக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார், யார்? விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய மாட்டார்கள். இது இந்த அரசின் நிச்சயமான நம்பிக்கை. விவசாயிகள் பாலங்களை உடைக்கமாட்டார்கள், விதை தூவுகின்ற விவசாயிகள் நிச்சயமாகக் குண்டுகளைக் வீசமாட்டார்கள், கதிர் அறுக்கும் விவசாயிகள் தலை அறுக்கும் போராட்டத்தில் ஈடுபடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயிகள் வழிமறித்து, பஸ்களை நிறுத்தி, பயணிகளைக் கீழே இறக்கி, ஆண்கள் வேறு, பெண்கள் வேறுகப் பிரித்து, அதிலும் இளம் பெண்களைத் தனியாகப் பிரித்து, காட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று, எதையும் இழக்கத் தயாராக இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் நாங்கள் இழக்க மாட்டோம் என்ற தாய்மர்களைப்பற்றி..

திரு. துரை முருகன் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். நிதியமைச்சர் கூறுவதை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன். அப்படி எங்கும் நடக்கவில்லை; அப்படிச் சொல்லப்பட்டது ஏற்கெனவே மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் சொல்வதை முழுவதும் கேட்டு விட்டு அப்புறம் சொல்லுங்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் எல்லாம் வந்தன அல்லவா ! நான் சொல்வது செய்திகள். அது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கின்றவர்கள் விவசாயிகளாக இருக்க முடியாது; அவர்களை ஆட்டக்காய்களாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது கூடாது. இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளை வாழ வைக்கவும், தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கவும், நடுத்தர மக்களை வாழ வைக்கவும் இந்த அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்து, உங்கள் முன்னால் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த 1978-79 ஆம் ஆண்டு துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நீங்கள் எல்லாம் அதற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சார், பாயின்ட் ஆர்டர் கிளாரிஃபிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். இந்த அவையில் இருக்கிற 235 உறுப்பினர்களும் இப்படிச் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் நேரத்தை எப்படிச் சுருக்க முடியும்? எப்படி அவையை நடத்திச் செல்ல முடியும்? ஒரே உறுப்பினருக்குப் பல வாய்ப்புகள் தரும் அளவுக்கு நேரம் இல்லை; விவாதம் முடிவுற்றது. இனி வாக்கெடுப்பு.

மானியக் கோரிக்கை எண் 3—மோட்டார் வண்டி வரிச் சட்டங்கள் - நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 3 - மோட்டார் வண்டி வரிச் சட்டங்கள் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 50,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 9 - மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9 - மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,09,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, லஞ்ச ஒழிப்புப் பணியாளர்கள் கூடுதலாக நியமனம் செய்யப்பெற வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியும், அவர்களின் பணிகளின் முக்கியத் துவத்தைப்பற்றியும் விவாதிக்க-

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9 - மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,09,000 இல் ரூ. 1 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி - “மானியக் கோரிக்கை எண் 9 - மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,09,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 11 - மாவட்ட நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11 - மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 39,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, தற்சமயம் கிராம அதிகாரிகள், கிராமப் பணியாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இடைக்கால நிவாரணத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும், நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்திற்காகவும் நில எடுப்பு செய்வதற்கும் அனல் மின் நிலையத்திற்கும் எடுக்கப்படும் புதிய பணியாளர்களை நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் விவாதிக்க-

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11 - மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 39,60,000 இல் ரூ.1-குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண் 11 - மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 39,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 11]

[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஒரு மணியாகி விட்டது. இனிமேல் வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“மானியக் கோரிக்கை எண். 14- சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 15, 00, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 17—கல்வி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“மானியக் கோரிக்கை எண். 17 - கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 25,58,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 18—மருத்துவம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“மானியக் கோரிக்கை எண் 18 - மருத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,99,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 19—பொதுச் சுகாதாரம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“மானியக் கோரிக்கை எண் 19 .பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 71, 91, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 20 — வேளாண்மை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6, 01, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 21, 39, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண். 23 - கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 21,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 66, 88,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2, 50, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 27—கதர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2, 53, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூகநலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18, 25, 000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடியினர், அரிசனங்கள்
முதலியவர்களின் நலன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:
“மானியக் கோரிக்கை எண் 31—பழங்குடியினர், அரிசனங்கள் முதலியவர்களின் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,90, 00-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர்
முதலியவர்களின் நலன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியவர்களின் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,91,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி மேம்பாடு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,25,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 70,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 36—பாசனம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 36—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,50,00,000 - க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 37—பொதுப்பணிகள் - கட்டடங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 37 - பொதுப்பணிகள் - கட்டடங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,00,00,000 - க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 40—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகளும் கப்பல் போக்குவரத்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 40—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகளும் கப்பல் போக்குவரத்தும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 25,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 43—பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 43—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 41,03,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,71,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப் படத் தொழில் நுட்பவியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 47 செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் 50—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 50 வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,90,45,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 53—பொதுப் பணித்துறை கட்டடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 53 பொதுப் பணித்துறை கட்டடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 21,26,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

1978 செப்டம்பர் 11]

கோரிக்கை எண் 54—சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 54—சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 28,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 56—காட்டு வளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டு வளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,10,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,73,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

ஸி. கடன்களையும் முன்பணங்களையும் வழங்குதலும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தலும்.

கோரிக்கை எண் 58—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 58—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,21,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.